

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

66. årgang
20. februar 2023

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2023/C 63/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2023/C 63/02 Sag C-246/21 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2022 — Europa-Parlamentet mod Giulia Moi (Appel – regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – princippet *ne ultra petita* – tvistens genstand – ret til forsvar – artikel 232 TEUF – Europa-Parlamentets driftsstruktur – artikel 263, stk. 6, TEUF – klagefrist – kontraappel) 2

2023/C 63/03 Sag C-279/21: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2022 — X mod Udlændingenævnet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – artikel 9 – afgørelse nr. 1/80 – artikel 10, stk. 1 – artikel 13 – standstill-klausulen – familiesammenføring – national lovgivning, der indfører nye mere restriktive betingelser for så vidt angår familiesammenføring for ægtefæller til tyrkiske statsborgere, der har en tidsbegrænset opholdstilladelse i den pågældende medlemsstat – krav om, at den tyrkiske arbejdstager skal bestå en prøve, der godtgør, at vedkommende har et vist kendskab til denne medlemsstats officielle sprog – begrundelse – formål, der består i at sikre en vellykket integration) 2

2023/C 63/04	Sag C-288/21 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2022 — Universitt Koblenz-Landau mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA) [Appel – voldgiftsbestemmelse – Tempus IV-programmerne – Ececis-, Diasas- og Deque-tilskudsafalterne – systemiske og tilbagevendende uregelmæssigheder – krav om fuld tilbagebetaling af de udbetalte beløb – retten til at blive hørt – proportionalitetsprincippet – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – anmodning om genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del i sagen i første instans – artikel 113, stk. 2, litra c), i Rettens procesreglement]	3
2023/C 63/05	Sag C-332/21: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. december 2022 — Quadrant Amroq Beverages SRL mod Agenia Naional de Administrare Fiscal — Direcia General de Administrare a Marilor Contribuabili (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Bucureti — Rumænien) [Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af afgiftslovgivningerne – direktiv 92/83/EØF – harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer – punktafgifter – ethanol – fritagelser – artikel 27, stk. 1, litra e) – fremstilling af aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol. – anvendelsesområde – proportionalitetsprincippet og effektivitetsprincippet]	4
2023/C 63/06	Forenede sager C-383/21 og C-384/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. december 2022 — Sambre & Biesme SCRL (C-383/21) og Commune de Farciennes (C-384/21) mod Société wallonne du logement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d’Etat — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – tildeling af en offentlig kontrakt uden indledning af en udbudsprocedure – offentlige kontrakter mellem enheder i den offentlige sektor – artikel 12, stk. 3 – offentlige kontrakter, der er genstand for »in house«-tildeling – begrebet »tilsvarende kontrol« – betingelser – repræsentation af alle de deltagende ordregivende myndigheder – artikel 12, stk. 4 – kontrakt mellem ordregivende myndigheder, der forfølger fælles mål af almen interesse – begrebet »samarbejde« – betingelser – manglende gennemførelse inden for de fastsatte frister – direkte virkning)	5
2023/C 63/07	Sag C-392/21: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2022 — TJ mod Inspectoratul General pentru Imigrri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – direktiv 90/270/EØF – artikel 9, stk. 3 – arbejde ved skærmterminaler – beskyttelse af arbejdstagernes syn – specielle synskorrigerende hjælpemidler – briller – arbejdstagerens køb heraf – nærmere bestemmelser om arbejdsgiverens dækning af udgifterne)	6
2023/C 63/08	Sag C-404/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. december 2022 — WP mod Istituto nazionale della previdenza sociale og Repubblica italiana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Asti — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – ansatte ved Den Europæiske Centralbank (ECB) – overførsel af pensionsrettigheder optjent i en national pensionsordning til ECB’s pensionsordning – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde – ECB’s ansættelsesvilkår – artikel 8 i bilag IIIa – ingen bestemmelse i national lovgivning eller aftale mellem den pågældende medlemsstat og ECB)	6
2023/C 63/09	Sag C-553/21: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Hauptzollamt Hamburg mod Shell Deutschland Oil GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2003/96/EF – beskatning af energiprodukter og elektricitet – artikel 5, fjerde led – differentierede punktafgiftssatser baseret på, om de pågældende produkter er til erhvervmæssig eller ikke-erhvervmæssig brug – fakultative afgiftsfritagelser og lempelser – indgivelse af en ansøgning om fakultativ afgiftslempelse efter udløbet af fristen herfor, men inden udløbet af fristen for ansættelse af den pågældende afgift – retssikkerhedsprincippet – effektivitetsprincippet – proportionalitetsprincippet)	7
2023/C 63/10	Sag C-656/21: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. december 2022 — IM Gestão de Ativos (IMGA) — Sociedade Gestora de Organismos de Investimento Coletivo SA m.fl. mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) [Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2008/7/EF – artikel 5, stk. 2, litra a) – kapitaltilførselsafgifter – stempelafgift på ydelser i form af markedsføring af andele i kollektive investeringsfonde, der foretager investeringer i værdipapirer, med variabel kapital]	8

2023/C 63/11	Sag C-20/22: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. december 2022 — Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM) mod Ministre des Solidarités et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – humanmedicinske lægemidler – direktiv 89/105/EØF – gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger – artikel 4 – prisstop for alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler – national foranstaltning, som kun vedrører visse lægemidler enkeltvis – fastsættelse af en maksimumspris for salg af visse lægemidler til sundhedsinstitutioner)	9
2023/C 63/12	Sag C-68/22 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. december 2022 — Banque européenne d'investissement mod KL (Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – begrebet »invaliditet« – erklæring om arbejdsdygtighed – uberettiget fravær – annullations- og erstatningssøgsmål)	10
2023/C 63/13	Sag C-98/22: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Eurelec Trading SCRL og Scabel SA mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 1, stk. 1 – begrebet »det civil- og handelsretlige område« – søgsmål anlagt af en offentlig myndighed med påstand om, at det fastslås, at der foreligger en konkurrencebegrænsende praksis, og om, at denne praksis skal sanktioneres og bringes til ophør)	10
2023/C 63/14	Sag C-204/22: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 22. december 2022 — Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa, a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Úrad pre verejné obstarávanie — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 267 TEUF – begrebet »ret« – strukturelle og funktionelle kriterier – udøvelse af judicielle eller administrative funktioner – samarbejdsforpligtelse for det forelæggende organ – direktiv 89/665/EØF og 2014/24/EU – offentlige indkøb – nationalt organ for tilsyn med offentlige indkøb – beføjelse til at handle ex officio – sanktionsbeføjelse – afgørelser, der kan gøres til genstand for domstolsprøvelse – ingen tvist indbragt for det forelæggende organ – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	11
2023/C 63/15	Sag C-464/22: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. december 2022 — Enniskerry Alliance, Enniskerry Demesne Management Company CLG og Protect East Meath Limited mod An Bord Pleanála, The Attorney General, Irland og Louth County Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland) (Miljø – Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – krav om, at en procedure ikke må være uoverkommeligt dyr – anvendelsesområde – forpligtelse til overensstemmende fortolkning af national procesret)	11
2023/C 63/16	Sag C-543/22: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. december 2022 — Save Roscam Peninsula CLG, SC-F, MF, PH og Abbey Park and District Residents Association Baldoyle mod An Bord Pleanála, Galway City Council, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irland, The Attorney General og Fingal County Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland) (Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – krav om, at en procedure ikke må være uoverkommeligt dyr – anvendelsesområde – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national procesret)	12
2023/C 63/17	Sag C-616/22: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. december 2022 — GY mod An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irland, og The Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland) (Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – krav om, at en procedure ikke må være uoverkommeligt dyr – anvendelsesområde – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national procesret)	12
2023/C 63/18	Sag C-662/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. oktober 2022 — Airbnb Ireland UC mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	13

2023/C 63/19	Sag C-663/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. oktober 2022 — Expedia Inc. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	14
2023/C 63/20	Sag C-664/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Google Ireland Limited mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	14
2023/C 63/21	Sag C-665/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Amazon Services Europe Sàrl mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	15
2023/C 63/22	Sag C-666/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Eg Vacation Rentals Ireland Limited mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	16
2023/C 63/23	Sag C-667/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Amazon Services Europe Sàrl mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni	17
2023/C 63/24	Sag C-671/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 25. oktober 2022 — T GmbH mod Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau	19
2023/C 63/25	Sag C-714/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofijski rajonen sad (Bulgarien) den 22. november 2022 — S.R.G. mod Profi Credit Bulgaria EOOD	19
2023/C 63/26	Sag C-727/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 25. november 2022 — Friends of the Irish Environment CLG mod Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Irland og the Attorney General	20
2023/C 63/27	Sag C-733/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 29. november 2022 — Direktor na Direktsia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP mod »Valentina Heights« EOOD	21
2023/C 63/28	Sag C-737/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 1. december 2022, Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S mod BibMedia A/S	22
2023/C 63/29	Sag C-740/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Itä-Suomen hovioikeus (Finland) den 2. december 2022 — Endemol Shine Finland Oy	22
2023/C 63/30	Sag C-746/22: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 6. december 2022 — Slovenské Energetické Strojárne A.S. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	23
2023/C 63/31	Sag C-777/22 P: Appel iværksat den 21. december 2022 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 12. oktober 2022 i sag T-502/19, Francesca Corneli mod ECB	24
2023/C 63/32	Sag C-781/22 P: Appel iværksat den 23. december 2022 af LE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 26. oktober 2022 i sag T-475/20, LE mod Kommissionen	25
2023/C 63/33	Sag C-787/22 P: Appel iværksat den 29. december 2022 af »Sistem ecologica« production, trade and services d.o.o. Srbac til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-81/21, »Sistem ecologica« production, trade and services d.o.o mod Kommissionen	26

2023/C 63/34	Sag C-789/22 P: Appel iværksat den 22. december 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 12. oktober 2022 i sag T-502/19, Francesca Corneli mod ECB	27
2023/C 63/35	Sag C-797/22 P: Appel iværksat den 27. december 2022 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-850/19, Grækenland mod Kommissionen	28
Retten		
2023/C 63/36	Sag T-586/14 RENV II: Rettens dom af 14. december 2022 — Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen (Dumping – import af solcelleglas med oprindelse i Kina – artikel 2, stk. 8-10, artikel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 8-10, artikel 19 og 20 i forordning (EU) 2016/1036) – aktindsigt i fortrolige dokumenter – åbenbart urigtigt skøn – ret til forsvar) . . .	30
2023/C 63/37	Sag T-111/20: Rettens dom af 14. december 2022 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia m.fl. mod Kommissionen [Tilskud – import af biodiesel med oprindelse i Indonesien – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 – endelig udligningstold – artikel 3, nr. 1), litra a), i forordning (EU) 2016/1037 – finansielt bidrag – artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning 2016/1037 – beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – handling, der består i at »overdrage« udførelsen af funktioner, der udgør et finansielt bidrag, til et privat organ eller at »pålægge« organet dette – utilstrækkeligt vederlag – indkomst- eller prisstøtte – artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 2016/1037 – anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger – artikel 3, nr. 2), og artikel 6, litra d), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 8, stk. 8, i forordning nr. 2016/1037 – trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrænsen – artikel 8, stk. 5 og 6, i forordning nr. 2016/1037 – årsagssammenhæng – analyse af, hvad skaden kan tilskrives – analyse af, hvad skaden ikke kan tilskrives]	31
2023/C 63/38	Sag T-126/20: Rettens dom af 14. december 2022 — Autoridad Portuaria de Bilbao mod Kommissionen (Statsstøtte – havnesektoren – ordning for selskabsskattefratagelse, som Spanien har iværksat til fordel for havne i provinsen Vizcaya – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked – eksisterende støtte – fordel – bevisbyrde – selektiv karakter – påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne – konkurrenceforvriddning – passende foranstaltninger)	31
2023/C 63/39	Sag T-138/20: Rettens dom af 14. december 2022 — PT Ciliandra Perkasa mod Kommissionen [Tilskud – import af biodiesel med oprindelse i Indonesien – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 – endelig udligningstold – artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2016/1037 – prisunderbud – pristryk – artikel 8, stk. 5, i forordning 2016/1037 – årsagsforbindelse – artikel 3, nr. 2), og artikel 6, litra d), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. 1), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – direkte overførsel af midler – artikel 7 i forordning 2016/1037 – beregning af fordelens størrelse – artikel 8, stk. 1 og 8, i forordning 2016/1037 – trussel om væsentlig skade – ret til forsvar]	32
2023/C 63/40	Sag T-143/20: Rettens dom af 14. december 2022 — PT Pelita Agung Agrindustri og PT Permata Hijau Palm Oleo mod Kommissionen [Tilskud – import af biodiesel med oprindelse i Indonesien – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 – endelig udligningstold – artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2016/1037 – prisunderbud – pristryk – artikel 8, stk. 5, i forordning 2016/1037 – årsagssammenhæng – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – handling, der består i at »overdrage« udførelsen af funktioner, der udgør et finansielt bidrag, til et privat organ eller at »pålægge« organet dette – utilstrækkeligt vederlag – indkomst- eller prisstøtte – artikel 3, nr. 2), og artikel 6, litra d), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. i), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – direkte overførsel af midler – artikel 7 i forordning 2016/1037 – beregning af fordelens størrelse – artikel 8, stk. 1 og 8, i forordning (EU) 2016/1037 – trussel om væsentlig skade – ret til forsvar]	33

2023/C 63/41	Sag T-526/20: Rettens dom af 14. december 2022 — Devin mod EUIPO — Haskovo Chamber of Commerce and Industry (DEVIN) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket DEVIN – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – geografisk navn – ingen modstrid med den offentlige orden – varemærke, som vil kunne vildlede offentligheden, foreligger ikke – artikel 7, stk. 1, litra c), f) og g), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), f) og g), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i forordning 2017/1001] – kontrastøgsmaal]	33
2023/C 63/42	Sag T-533/20: Rettens dom af 14. december 2022 — Green Power Technologies mod Fællesforetagendet for centrale digitale teknologier (Voldgiftsbestemmelse – syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilskudsftaler – støtteberettigede omkostninger – rapport fra OLAF, der har fastslået, at visse afholdte udgifter ikke er tilskudsberettigede – tilbagebetaling af udbetalte beløb – bevisbyrde – forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 – modkrav)	34
2023/C 63/43	Sag T-687/20: Rettens dom af 14. december 2022 — Jinan Meide Casting m.fl. mod Kommissionen (Dumping – import af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind og af støbejern med kuglegrafit med oprindelse i Kina – genindførelse af en endelig antidumpingtold – retssikkerhed – berettiget forventning – ikketilbagevirkende kraft – artikel 10 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 10 i forordning (EU) 2016/1036) – forholdsmæssighed – registrering af import – artikel 14, stk. 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 14, stk. 5, i forordning 2016/1036))	35
2023/C 63/44	Sag T-753/20: Rettens dom af 14. december 2022 — Green Power Technologies mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse – syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilskudsftale – tilskudsberettigede omkostninger – rapport fra OLAF, hvori det fastslås, at visse afholdte udgifter ikke er tilskudsberettigede – tilbagebetaling af de udbetalte beløb – bevisbyrde – forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 – begrundelsespligt – ugrundet berigelse – annullationssøgsmaal – OLAF's rapport – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmaal – afvisning)	36
2023/C 63/45	Sag T-182/21: Rettens dom af 14. december 2022 — PKK mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger mod PKK med henblik på at bekæmpe terrorisme – indefrysning af midler – fælles holdning 2001/931/FUSP – forordning (EF) nr. 2580/2001 – anvendelighed på situationer med væbnet konflikt – terrorgruppe – faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler – afgørelse truffet af en kompetent myndighed – myndighed i et tredjeland – fornyet prøvelse – begrundelsespligt – proportionalitet – ret til forsvar – ret til effektiv domstolsbeskyttelse)	36
2023/C 63/46	Sag T-296/21: Rettens dom af 14. december 2022 — SU mod EIOPA (Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afslag på forlængelse – procedure for forlængelse – hensyntagen til bedømmelsesrapporterne – bedømmelsesrapport, der ikke er færdiggjort – ansvar – økonomisk tab – fortabelse af mulighed – ikke-økonomisk tab – fuld prøvelsesret – opfyldelse af en dom afsagt af Retten)	37
2023/C 63/47	Sag T-312/21: Rettens dom af 14. december 2022 — SY mod Kommissionen (Personalesag – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19 – afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven – annullationssøgsmaal – ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven efter den delvise afholdelse af adgangsprøverne – manglende retsgrundlag – berettiget forventning – retssikkerhed – force majeure – ligebehandling – indrømmelse af særlige hensyn – tilrettelæggelse af prøverne på afstand – høj beståelsesprocent for interne ansøgere – passivitetssøgsmaal)	38
2023/C 63/48	Sag T-346/21: Rettens dom af 11. januar 2023 — Hecht Pharma mod EUIPO — Gufic BioSciences (Gufic) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket Gufic – reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – offentlig og ekstern brug – omfanget af brugen – brugens art og form – brug for de varer, for hvilke varemærket er registreret]	39
2023/C 63/49	Sag T-358/21: Rettens dom af 14. december 2022 — Hotel Cipriani mod EUIPO — Altunis (CIPRIANI FOOD) [EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket CIPRIANI FOOD – reel brug af varemærket – arten af brugen – artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – omfanget af brugen – artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning 2017/1001]	40

2023/C 63/50	Sag T-440/21: Rettens dom af 14. december 2022 — TM mod ECB (Personalesag – ansatte i ECB – ansættelse – meddelelse om ledig stilling – procedure med henblik på besættelse af en stilling som [fortrolige oplysninger udeladt] – udvælgelseskriterier – erhvervs erfaring – afslag på ansøgning – udnævnelse af en anden ansøger – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – magtfordrejning – tjenestens interesse – ansvar – økonomisk og ikke-økonomisk tab)	40
2023/C 63/51	Sag T-490/21: Rettens dom af 14. december 2022 — Vanhoudt mod EIB (Personalesag – ansatte ved EIB – ansættelse – meddelelse om ledig stilling – afslag på ansøgning – udnævnelse af en anden ansøger – begrundelsespligt – uregelmæssighed under ansættelsesproceduren – åbenbart urigtigt skøn – ansvar)	41
2023/C 63/52	Sag T-530/21: Rettens dom af 14. december 2022 — Pierre Lannier mod EUIPO — Pierre Lang Trading (PL) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver de store bogstaver »P« og »L« anbragt oven på hinanden – ældre EU-figurmærke, der gengiver en spejlet kombination af de store bogstaver »P« og »L« anbragt oven på hinanden – antagelse af klagen til realitetsbehandling ved appelkammeret – beføjelse til at indlede en klagesag – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	42
2023/C 63/53	Sag T-553/21: Rettens dom af 14. december 2022 — Agrarfrost mod EUIPO — McCain (formen på en smiley) [EU-varemærker – fortabelsessag – tredimensionalt EU-varemærke – formen på en smiley – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – arten af brugen – ingen forandring af særpræget]	42
2023/C 63/54	Sag T-636/21: Rettens dom af 14. december 2022 — Eurol mod EUIPO — Pernsteiner (eurol LUBRICANTS) [EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke eurol LUBRICANTS – det ældre nationale ordmærke EURO-LLUBRICANTS – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 15 og 57 i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 18 og 64 i forordning (EU) 2017/1001] – brug med indehaveren af varemærkets samtykke – ingen forandring af særpræget – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]	43
2023/C 63/55	Sag T-18/22: Rettens dom af 14. december 2022 — Nempört Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret mod EUIPO — Newport Europe (NEMPORT LİMAN İŞLETMELERİ) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket NEMPORT LİMAN İŞLETMELERİ – det ældre EU-ordmærke Newport – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	44
2023/C 63/56	Sag T-46/22: Rettens dom af 14. december 2022 — Esedra mod Parlamentet (Offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – overordnet forvaltning af modtagelsesfacilitet for små børn i Europa-Parlamentet i Bruxelles – afvisning af tilbudsgivers tilbud – unormalt lavt tilbud – overensstemmelse mellem tilbud og kravene i udbudsbetingelserne – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn)	44
2023/C 63/57	Sag T-735/16: Rettens kendelse af 6. december 2022 — CX mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – fjernelse fra tjenesten – afgørelse om at nedsætte sagsøgerens løn – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	45
2023/C 63/58	Sag T-52/20: Rettens kendelse af 6. december 2022 — CX mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – fjernelse fra tjenesten – afgørelse om genindplacering – påstand om annullation – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse – påstand om erstatning – fortabelse af mulighed for forfremmelse – åbenbart, at søgsmålet er retligt ugrundet)	45
2023/C 63/59	Sag T-280/20: Rettens kendelse af 6. december 2022 — CX mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – fjernelse fra tjenesten – uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	46

2023/C 63/60	Sag T-675/20: Rettens kendelse af 15. december 2022 — Leonardo mod Frontex (Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – udbudsprocedure – tjeneste til luftovervågning – fjernstyret luftfartøjsystem – afslag på aktindsigt – de to hovedparters anmodning om, at det fastslås, at det er uforment at træffe afgørelse – sagen ikke hævet – forsvarlig retspleje – uforment at træffe afgørelse)	47
2023/C 63/61	Sag T-522/21: Rettens kendelse af 19. december 2022 — XH mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2020 – afgørelse om afslag på at ændre sagsøgerens sagsakter i Sysper 2 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren – søgsmålsfrister – ufravigelig karakter – begyndelsestidspunkt – ansøgning om retshjælp – suspension af fristerne – beregning af fristerne – for sent anlagt – omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure – undskyldelig fejl – afvisning)	47
2023/C 63/62	Sag T-709/21: Rettens kendelse af 7. december 2022 — WhatsApp Ireland mod Det Europæiske Databeskyttelsesråd [Annullationssøgsmål – beskyttelse af personoplysninger – udkast til afgørelse fra den ledende tilsynsmyndighed – bilæggelse af tvister mellem tilsynsmyndigheder ved Det Europæiske Databeskyttelsesråd – bindende afgørelse – artikel 60, stk. 4, og artikel 65, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679 – retsakt, der ikke kan være genstand for søgsmål – forberedende retsakt – ikke umiddelbart berørt]	48
2023/C 63/63	Sag T-717/21: Rettens kendelse af 14. december 2022 — ICA Traffic mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – offentlige kontrakter – udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af udbudsbekendtgørelse – levering af desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler i forbindelse med covid-19-krisen – maksimal mængde varer til levering som led i en rammeaftale – retsakt, som indgår i et rent kontraktforhold – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)	49
2023/C 63/64	Sag T-721/21: Rettens kendelse af 7. december 2022 — Sunrise Medical og Sunrise Medical Logistics mod Kommissionen (Annullationssøgsmål – toldunion – fælles toldtarif – told- og statistiknomenklatur – tarifering i den kombinerede nomenklatur – toldposition – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – ikke individuelt berørt – afvisning)	49
2023/C 63/65	Sag T-751/21: Rettens kendelse af 16. december 2022 — EMS mod EUIPO (AIRFLOW) [Annullationssøgsmål – EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designet – ordmærket AIRFLOW – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	50
2023/C 63/66	Sag T-110/22: Rettens kendelse af 14. december 2022 — Kremer mod Kommissionen (Personalesag – kontraktansatte – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenestear – annullationssøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af den overførte kapital, der ikke har ført til en godskrivelse af pensionsgivende tjenestear – klagefrist – ugrundet berigelse – afvisning)	50
2023/C 63/67	Sag T-111/22: Rettens kendelse af 14. december 2022 — Baert mod Kommissionen (Personalesag – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenestear – annullationssøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af den overførte kapital, der ikke har ført til godskrivelse af pensionsgivende tjenestear – klagefrist – ugrundet berigelse – åbenbart afvisningsgrundlag)	51
2023/C 63/68	Sag T-116/22 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. november 2022 — Belavia mod Rådet (Særlige rettergangsformer – den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)	52

2023/C 63/69	Sag T-264/22: Rettens kendelse af 21. december 2022 — Suicha mod EUIPO — Michael Kors (Switzerland) International (MK MARKTOMI MARKTOMI) [EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket MK MARKTOMI – det ældre EU-figurmærke MK MICHAEL KORS – relativ ugyldighedsgrund – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]	52
2023/C 63/70	Sag T-311/22: Rettens kendelse af 9. december 2022 — AMO Development mod EUIPO (Medicinsk udstyr) (EF-design – EF-design, der gengiver medicinsk udstyr – ingen ansøgning om fornyelse – slettelse af designet ved registrerings udløb – begæring om restitutio in integrum – artikel 67 i forordning (EF) nr. 6/2002 – pligt til at udvise omhu – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)	53
2023/C 63/71	Sag T-713/22: Sag anlagt den 14. november 2022 — Portumo Madeira m.fl. mod Kommissionen	54
2023/C 63/72	Sag T-720/22: Sag anlagt den 15. november 2022 — Nova Ship Invest mod Kommissionen	55
2023/C 63/73	Sag T-724/22: Sag anlagt den 15. november 2022 — Neottolemo mod Kommissionen	56
2023/C 63/74	Sag T-725/22: Sag anlagt den 15. november 2022 — Register.com mod Kommissionen	56
2023/C 63/75	Sag T-760/22: Sag anlagt den 6. december 2022 — TB mod ENISA	57
2023/C 63/76	Sag T-786/22: Sag anlagt den 18. december 2022 — Frajese mod Kommissionen	58
2023/C 63/77	Sag T-788/22: Sag anlagt den 19. december 2022 — PT mod Kommissionen	60
2023/C 63/78	Sag T-790/22: Sag anlagt den 1. december 2022 — Sberbank Europe mod ECB	60
2023/C 63/79	Sag T-797/22: Sag anlagt den 26. december 2022 — Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles m.fl. mod Rådet	61
2023/C 63/80	Sag T-798/22: Sag anlagt den 28. december 2022 — Ordre des avocats à la cour de Paris og Couturier mod Rådet	62
2023/C 63/81	Sag T-803/22: Sag anlagt den 30. december 2022 — TZ mod Rådet	64
2023/C 63/82	Sag T-830/22: Sag anlagt den 22. december 2022 — Polen mod Europa-Kommissionen	64
2023/C 63/83	Sag T-831/22: Sag anlagt den 22. december 2022 — TO mod EUAA	65
2023/C 63/84	Sag T-3/23: Sag anlagt den 9. januar 2023 — UA mod EUAA	66
2023/C 63/85	Sag T-5/23: Sag anlagt den 10. januar 2023 — Illumina mod Kommissionen	67
2023/C 63/86	Sag T-780/19: Rettens kendelse af 21. december 2022 — Smith & Nephew USD og Smith & Nephew USD One mod Kommissionen	68
2023/C 63/87	Sag T-76/22: Rettens kendelse af 19. december 2022 — Schwa-Medico mod EUIPO — Med El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)	68
2023/C 63/88	Sag T-443/22: Rettens kendelse af 15. december 2022 — PV mod Parquet européen	68

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2023/C 63/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 54 af 13.2.2023

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 45 af 6.2.2023

EUT C 35 af 30.1.2023

EUT C 24 af 23.1.2023

EUT C 15 af 16.1.2023

EUT C 7 af 9.1.2023

EUT C 482 af 19.12.2022

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2022 — Europa-Parlamentet mod Giulia Moi

(Sag C-246/21 P) ⁽¹⁾

(Appel – regler for institutionerne – medlem af Europa-Parlamentet – princippet ne ultra petita – tvistens genstand – ret til forsvar – artikel 232 TEUF – Europa-Parlamentets driftsstruktur – artikel 263, stk. 6, TEUF – klagefrist – kontraappel)

(2023/C 63/02)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved T. Lazian, S. Seyr og M. Windisch, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Giulia Moi (ved advocati M. Pisano og P. Setzu)

Konklusion

- 1) Hovedappellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Europa-Parlamentet betaler sagsomkostningerne i forbindelse med hovedappellen.
- 3) Giulia Moi betaler sagsomkostningerne i forbindelse med kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 14.6.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2022 — X mod Udlændingenævnet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-279/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – associeringsaftalen EØF-Tyrkiet – artikel 9 – afgørelse nr. 1/80 – artikel 10, stk. 1 – artikel 13 – stand still-klausulen – familiesammenføring – national lovgivning, der indfører nye mere restriktive betingelser for så vidt angår familiesammenføring for ægtefæller til tyrkiske statsborgere, der har en tidsbegrænset opholdstilladelse i den pågældende medlemsstat – krav om, at den tyrkiske arbejdstager skal bestå en prøve, der godtgør, at vedkommende har et vist kendskab til denne medlemsstats officielle sprog – begrundelse – formål, der består i at sikre en vellykket integration)

(2023/C 63/03)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: X

Sagsøgt: Udlændingenævnet

Konklusion

Artikel 13 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet

skal fortolkes således, at

en national lovgivning, der er indført efter denne afgørelses ikrafttræden i den pågældende medlemsstat — hvorefter det er en betingelse for familiesammenføring mellem en tyrkisk arbejdstager, som opholder sig lovligt i denne medlemsstat, og dennes ægtefælle, at denne arbejdstager består en prøve, der godtgør et vist kendskab til den nævnte medlemsstats officielle sprog — udgør en »ny[...] begrænsning« i denne bestemmelses forstand. En sådan begrænsning kan ikke begrundes i formålet om at sikre en vellykket integration af den nævnte ægtefælle, idet denne lovgivning hverken gør det muligt for de kompetente myndigheder at tage hensyn til sidstnævntes egen integrationsegnethed eller til andre faktorer — andre end beståelse af en sådan prøve — der godtgør, at den nævnte arbejdstager faktisk er integreret i den pågældende medlemsstat, og dermed vedkommendes mulighed for at hjælpe sin ægtefælle med at integrere sig i denne medlemsstat.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 22. december 2022 — Universitt Koblenz-Landau mod Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA)

(Sag C-288/21 P) (¹)

[Appel – voldgiftsbestemmelse – Tempus IV-programmerne – Ecesis-, Diasas- og Deque-tilskudsafalterne – systemiske og tilbagevendende uregelmæssigheder – krav om fuld tilbagebetaling af de udbetalte beløb – retten til at blive hørt – proportionalitetsprincippet – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – anmodning om genåbning af retsforhandlingernes mundtlige del i sagen i første instans – artikel 113, stk. 2, litra c), i Rettens procesreglement]

(2023/C 63/04)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Universitt Koblenz-Landau (ved Rechtsanwälte R. Di Prato og C. von der Luhe)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Forvaltningsorgan for Uddannelse og Kultur (EACEA) (ved H. Monet og N. Sbrilli, som befuldmægtigede, bistået af advocaat R. van der Hout og Rechtsanwalt C. Wagner)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Universitt Koblenz-Landau betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 278 af 12.7.2021.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 22. december 2022 — Quadrant Amroq Beverages SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul București — Rumænien)

(Sag C-332/21) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – harmonisering af afgiftslovgivningerne – direktiv 92/83/EØF – harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer – punktafgifter – ethanol – fritagelser – artikel 27, stk. 1, litra e) – fremstilling af aromastoffer til fremstilling af levnedsmidler og ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol. – anvendelsesområde – proportionalitetsprincippet og effektivitetsprincippet]

(2023/C 63/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Quadrant Amroq Beverages SRL

Sagsøgt: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Konklusion

- 1) Artikel 27, stk. 1, litra e), i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer

skal fortolkes således, at

såvel ethanol, der anvendes til fremstilling af aromastoffer, som efterfølgende anvendes til fremstilling af ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol., som ethanol, der allerede er blevet anvendt til fremstilling af sådanne aromastoffer, er omfattet af den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse.

- 2) Artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83

skal fortolkes således, at

når ethanol, der er overgået til forbrug i en medlemsstat, hvor det er fritaget for punktafgift, fordi det er blevet anvendt til at fremstille aromastoffer, som er bestemt til fremstilling af ikke-alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold, der ikke overstiger 1,2 % vol., efterfølgende markedsføres i en anden medlemsstat, er sidstnævnte medlemsstat forpligtet til at behandle ethanolet på samme måde på sit område, for så vidt som den førstnævnte medlemsstat har anvendt den i bestemmelsen fastsatte fritagelse korrekt, og for så vidt som der ikke er tegn på svig, unddragelse eller misbrug.

- 3) Artikel 27, stk. 1, litra e), i direktiv 92/83

skal fortolkes således, at

bestemmelsen er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter indrømmelsen af den i bestemmelsen fastsatte fritagelse til en erhvervsdrivende, der på medlemsstatens område markedsfører varer, som er købt hos en sælger, der er beliggende på en anden medlemsstats område, hvor varerne er blevet fremstillet, er overgået til forbrug og er blevet fritaget for punktafgift i overensstemmelse med denne bestemmelse, gøres betinget af, at denne erhvervsdrivende har egenskab af registreret modtager, og denne sælger har egenskab af godkendt oplagshaver, medmindre det af konkrete, objektive og kontrollerbare forhold fremgår, at disse betingelser er nødvendige for at sikre en korrekt og ukompliceret anvendelse af nævnte fritagelse samt for at hindre svig, unddragelse eller misbrug.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 6.9.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. december 2022 — Sambre & Biesme SCRL (C-383/21) og Commune de Farciennes (C-384/21) mod Société wallonne du logement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Forenede sager C-383/21 og C-384/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – offentlige kontrakter – direktiv 2014/24/EU – tildeling af en offentlig kontrakt uden indledning af en udbudsprocedure – offentlige kontrakter mellem enheder i den offentlige sektor – artikel 12, stk. 3 – offentlige kontrakter, der er genstand for »in house«-tildeling – begrebet »tilsvarende kontrol« – betingelser – repræsentation af alle de deltagende ordregivende myndigheder – artikel 12, stk. 4 – kontrakt mellem ordregivende myndigheder, der forfølger fælles mål af almen interesse – begrebet »samarbejde« – betingelser – manglende gennemførelse inden for de fastsatte frister – direkte virkning)

(2023/C 63/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Sambre & Biesme SCRL (C-383/21) og Commune de Farciennes (C-384/21)

Sagsøgt: Société wallonne du logement

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF

skal fortolkes således, at

den har direkte virkning i forbindelse med tvister mellem offentligretlige juridiske personer vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter, såfremt den berørte medlemsstat har undladt at gennemføre dette direktiv i den nationale retsorden inden for de fastsatte frister.

- 2) Artikel 12, stk. 3, andet afsnit, nr. i), i direktiv 2014/24

skal fortolkes således, at

med henblik på at godtgøre, at en ordregivende myndighed sammen med andre ordregivende myndigheder udøver en kontrol med den ordregivende juridiske person, der svarer til den kontrol, de fører med deres egne tjenestegrene, er kravet i denne bestemmelse om, at en ordregivende myndighed er repræsenteret i den kontrollerede juridiske persons beslutningstagende organer, ikke opfyldt alene af den grund, at en repræsentant for en anden ordregivende myndighed er medlem af denne juridiske persons bestyrelse, og denne repræsentant ligeledes er medlem af den første ordregivende myndigheds bestyrelse.

- 3) Artikel 12, stk. 4, i direktiv 2014/24

skal fortolkes således, at

en offentlig kontrakt, hvorved den ordregivende myndighed har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, som er en del af et samarbejde mellem andre ordregivende myndigheder, ikke er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, når den ordregivende myndighed, som har fået overdraget sådanne opgaver, ved udførelsen af disse opgaver ikke søger at nå mål, som den deler med de andre ordregivende myndigheder, men begrænser sig til at bidrage til virkeliggørelsen af mål, som kun disse andre ordregivende myndigheder har til fælles.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 6.9.2021.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 22. december 2022 — TJ mod Inspectoratul General pentru Imigrări (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Cluj — Rumænien)

(Sag C-392/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – socialpolitik – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – direktiv 90/270/EØF – artikel 9, stk. 3 – arbejde ved skærmterminaler – beskyttelse af arbejdstagernes syn – specielle synskorrigerende hjælpemidler – briller – arbejdstagerens køb heraf – nærmere bestemmelser om arbejdsgiverens dækning af udgifterne)

(2023/C 63/07)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TJ

Sagsøgt: Inspectoratul General pentru Imigrări

Konklusion

- 1) Artikel 9, stk. 3, i Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler (femte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)

skal fortolkes således, at

»specielle synskorrigerende hjælpemidler« som omhandlet i denne bestemmelse omfatter briller, der særligt skal korrigere og forebygge synsproblemer i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler. Disse »specielle synskorrigerende hjælpemidler« er i øvrigt ikke begrænset til hjælpemidler, der udelukkende anvendes i en arbejdsrelateret sammenhæng.

- 2) Artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv 90/270

skal fortolkes således, at

den forpligtelse til at udlevere et specielt synskorrigerende hjælpemiddel til de berørte arbejdstagere, der er fastsat i denne bestemmelse, som påhviler arbejdsgiveren, kan være opfyldt enten ved sidstnævntes direkte udlevering af det nævnte hjælpemiddel eller ved godtgørelse af de nødvendige udgifter, som arbejdstageren har afholdt, men ikke ved udbetaling af en generel lønforhøjelse til arbejdstageren

⁽¹⁾ EUT C 391 af 27.9.2021.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. december 2022 — WP mod Istituto nazionale della previdenza sociale og Repubblica italiana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Asti — Italien)

(Sag C-404/21) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – ansatte ved Den Europæiske Centralbank (ECB) – overførsel af pensionsrettigheder optjent i en national pensionsordning til ECB's pensionsordning – artikel 4, stk. 3, TEU – princippet om loyalt samarbejde – ECB's ansættelsesvilkår – artikel 8 i bilag IIIa – ingen bestemmelse i national lovgivning eller aftale mellem den pågældende medlemsstat og ECB)

(2023/C 63/08)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Asti

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WP

Sagsøgte: Istituto nazionale della previdenza sociale og Repubblica italiana

Konklusion

1) Artikel 45 TEUF og 48 TEUF, artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og artikel 8, litra a), i bilag IIIa til Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 9. juni 1998 om vedtagelse af ansættelsesvilkårene for ansatte ved Den Europæiske Centralbank, som ændret den 31. marts 1999,

skal fortolkes således, at

de — når der ikke er indgået en aftale mellem Den Europæiske Centralbank (ECB) og den pågældende medlemsstat — ikke er til hinder for en lovgivning eller administrativ praksis i denne medlemsstat, som ikke tillader en ansat ved ECB at overføre et beløb svarende til de pensionsrettigheder, som den pågældende har optjent ved en pensionsordning i denne medlemsstat, til ECB's pensionsordning.

Artikel 4, stk. 3, TEU kræver imidlertid i medfør af det princip om loyal samarbejde, der er fastsat i denne bestemmelse, at en medlemsstat, som af ECB opfordres til at indgå en aftale i henhold til artikel 8, litra a), i bilag IIIa om overførsel til ECB's pensionsordning af de pensionsrettigheder, som ansatte ved ECB har optjent i denne medlemsstats pensionsordning, aktivt og i god tro deltager i de forhandlinger, der har til formål at indgå en sådan aftale med ECB efter indledningen af forhandlingerne.

2) EU-retten skal fortolkes således, at den ikke tillader en ret i en medlemsstat, for hvilken en ansat ved Den Europæiske Centralbank (ECB) har indbragt sagen, at anordne overførsel til ECB's pensionsordning af de pensionsrettigheder, som den pågældende har optjent i denne medlemsstats pensionsordning, når der ikke foreligger en bestemmelse i national ret eller en aftale, der er indgået mellem den pågældende medlemsstat og ECB, og som fastsætter en sådan overførsel. Når denne ansatte ved ECB derimod ikke har mulighed for til ECB's pensionsordning at få overført de pensionsrettigheder, som vedkommende har erhvervet i den nævnte medlemsstats pensionsordning, som følge af denne medlemsstats tilsidesættelse af sin forpligtelse, der følger af det i artikel 4, stk. 3, TEU fastsatte princip om loyalt samarbejde, til at deltage aktivt og i god tro i forhandlingerne med ECB med henblik på indgåelse af en aftale om overførsel af pensionsrettigheder, kræver denne bestemmelse, at en sådan ret træffer alle de foranstaltninger, der er fastsat i de nationale procesregler, for at sikre, at den nationale kompetente myndighed overholder denne forpligtelse.

(¹) EUT C 357 af 6.9.2021.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Hauptzollamt Hamburg mod Shell Deutschland Oil GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-553/21) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2003/96/EF – beskatning af energiprodukter og elektricitet – artikel 5, fjerde led – differentierede punktafgiftssatser baseret på, om de pågældende produkter er til erhvervsmaessig eller ikke-erhvervsmaessig brug – fakultative afgiftsfritagelser og lempelser – indgivelse af en ansøgning om fakultativ afgiftslempelse efter udløbet af fristen herfor, men inden udløbet af fristen for ansættelse af den pågældende afgift – retssikkerhedsprincippet – effektivitetsprincippet – proportionalitetsprincippet)

(2023/C 63/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hauptzollamt Hamburg

Sagsøgt: Shell Deutschland Oil GmbH

Konklusion

Effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet som et generelt EU-retligt princip skal fortolkes således, at disse principper i forbindelse med gennemførelsen af en bestemmelse som artikel 5, fjerde led, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, der giver medlemsstaterne mulighed for, under visse betingelser, at anvende differentierede afgiftssatser mellem erhvervmæssigt og ikke-erhvervmæssigt forbrug for energiprodukter og elektricitet som omhandlet i dette direktiv, er til hinder for en national lovgivning, hvorefter de kompetente myndigheder i en medlemsstat har pligt til automatisk og uden undtagelse at afslå en ansøgning om afgiftsfritagelse, der er indgivet inden for den i national ret fastsatte frist for ansættelse af den pågældende afgift, alene af den grund, at ansøgeren ikke har overholdt den i national ret fastsatte frist for indgivelse af en sådan ansøgning.

(¹) EUT C 490 af 6.12.2021.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. december 2022 — IM Gestão de Ativos (IMGA) —
Sociedade Gestora de Organismos de Investimento Coletivo SA m.fl. mod Autoridade Tributária e
Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de
Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)**

(Sag C-656/21) (¹)

*[Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2008/7/EF – artikel 5, stk. 2, litra a) – kapitaltilførselsafgifter –
stempelafgift på ydelser i form af markedsføring af andele i kollektive investeringsfonde, der foretager
investeringer i værdipapirer, med variabel kapital]*

(2023/C 63/10)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: IM Gestão de Ativos (IMGA) — Sociedade Gestora de Organismos de Investimento Coletivo SA, IMGA Rendimento Semestral, IMGA Ações Portugal Cat A, IMGA Ações América Cat A, IMGA Mercados Emergentes, IMGA Eurofinanceiras, IMGA Eurocarteira, IMGA Rendimento Mais, IMGA Investimento PPR, IMGA Alocação Moderada Cat A, IMGA Alocação Dinâmica Cat A, IMGA Global Equities Selection Cat A, IMGA Liquidez Cat A, IMGA Money Market Cat A, IMGA Euro Taxa Variável Cat A, IMGA Dívida Pública Europeia, IMGA Retorno Global Cat A, IMGA Poupança PPR, IMGA Alocação Conservadora Cat A, IMGA Iberia Equities ESG Cat A, IMGA Iberia Fixed Income ESG Cat A, IMGA Alternativo, CA Curto Prazo, IMGA Ações Europa, IMGA Flexível Cat A, CA Monetário, CA Rendimento, Eurobic PPR/OICVM Ciclo Vida 35-44, Eurobic PPR/OICVM Ciclo Vida 45-54, Eurobic PPR/OICVM Ciclo Vida + 55, Eurobic Seleção Top og IMGA European Equities Cat A

Sagsøgt: Autoridade Tributária e Aduaneira

Konklusion

Artikel 5, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2008/7/EF af 12. februar 2008 om kapitaltilførselsafgifter

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der opkræves stempelafgift dels af det vederlag, som en finansiel institution modtager fra et administrationsselskab for investeringsfonde for levering af ydelser i form af markedsføring med henblik på ny kapitaltilførsel i forbindelse med tegning af nyudstedte andele i fonde, dels af de beløb, som dette administrationsselskab modtager fra investeringsfondene, for så vidt som disse beløb omfatter det vederlag, som dette selskab har betalt til de finansielle institutioner for disse markedsføringsydelser.

⁽¹⁾ EUT C 37 af 24.1.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. december 2022 — Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM) mod Ministre des Solidarités et de la Santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-20/22) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – humanmedicinske lægemidler – direktiv 89/105/EØF – gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger – artikel 4 – prisstop for alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler – national foranstaltning, som kun vedrører visse lægemidler enkeltvis – fastsættelse af en maksimumspris for salg af visse lægemidler til sundhedsinstitutioner)

(2023/C 63/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndicat Les Entreprises du Médicament (LEEM)

Sagsøgt: Ministre des Solidarités et de la Santé

Konklusion

Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 89/105/EØF af 21. december 1988 om gennemsigtighed i prisbestemmelserne for lægemidler til mennesker og disse lægemidlers inddragelse under de nationale sygesikringsordninger

skal fortolkes således, at

begrebet »prisstop for alle lægemidler eller bestemte kategorier af lægemidler« ikke omfatter en foranstaltning, som har til formål at kontrollere priserne på visse individuelle lægemidler.

⁽¹⁾ EUT C 119 af 14.3.2022.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 22. december 2022 — Banque européenne d'investissement mod KL

(Sag C-68/22 P) ⁽¹⁾

(Appel – personalesag – ansatte i Den Europæiske Investeringsbank (EIB) – begrebet »invaliditet« – erklæring om arbejdsdygtighed – uberettiget fravær – annullations- og erstatningssøgsmål)

(2023/C 63/12)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Banque européenne d'investissement (ved G. Faedo og I. Zanin, som befuldmægtigede, bistået af avocate A. Duron)

Den anden part: KL (ved avocates A. Champetier og L. Levi)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) bærer sine egne omkostninger og betaler de af KL afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 30.5.2022.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 22. december 2022 — Eurelec Trading SCRL og Scabel SA mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig)

(Sag C-98/22) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde på det civilretlige område – retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning (EU) nr. 1215/2012 – artikel 1, stk. 1 – begrebet »det civil- og handelsretlige område« – søgsmål anlagt af en offentlig myndighed med påstand om, at det fastslås, at der foreligger en konkurrencebegrænsende praksis, og om, at denne praksis skal sanktioneres og bringes til ophør)

(2023/C 63/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Eurelec Trading SCRL og Scabel SA

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Procesdeltagere: Groupement d'achat des centres Édouard Leclerc (GALEC) og Association des centres distributeurs Édouard Leclerc (ACDLEC),

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

skal fortolkes således, at

begrebet »det civil- og handelsretlige område« i denne bestemmelses forstand ikke omfatter et søgsmål, som en offentlig myndighed i en medlemsstat anlægger mod selskaber med hjemsted i en anden medlemsstat med påstand om, at det fastslås, at der foreligger en konkurrencebegrænsende praksis i forhold til de leverandører, som er etableret i den førstnævnte medlemsstat, og om, at denne praksis sanktioneres og bringes til ophør, når denne offentlige myndighed udøver beføjelser til at træffe retlige foranstaltninger eller undersøgelsesbeføjelser, som er særligt vidtgående i forhold til de almindelige retsregler, der finder anvendelse i forholdet mellem privatpersoner.

(¹) EUT C 198 af 16.5.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 22. december 2022 — Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa, a.s. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Úrad pre verejné obstarávanie — Slovakiet)

(Sag C-204/22) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 267 TEUF – begrebet »ret« – strukturelle og funktionelle kriterier – udøvelse af judicielle eller administrative funktioner – samarbejdsforpligtelse for det forelæggende organ – direktiv 89/665/EØF og 2014/24/EU – offentlige indkøb – nationalt organ for tilsyn med offentlige indkøb – beføjelse til at handle ex officio – sanktionsbeføjelse – afgørelser, der kan gøres til genstand for domstolsprøvelse – ingen tvist indbragt for det forelæggende organ – afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2023/C 63/14)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Úrad pre verejné obstarávanie

Parter i hovedsagen

Procedure mod: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa, a.s.

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Úrad pre verejné obstarávanie (myndighed for regulering af offentlige indkøb, Slovakiet) ved afgørelse af 16. marts 2022 afvises.

(¹) Dato for indlevering: 16.3.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. december 2022 — Enniskerry Alliance, Enniskerry Demesne Management Company CLG og Protect East Meath Limited mod An Bord Pleanála, The Attorney General, Irland og Louth County Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)

(Sag C-464/22) (¹)

(Miljø – Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – krav om, at en procedure ikke må være uoverkommeligt dyr – anvendelsesområde – forpligtelse til overensstemmende fortolkning af national procesret)

(2023/C 63/15)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Enniskerry Alliance, Enniskerry Demesne Management Company CLG og Protect East Meath Limited

Sagsøgte: An Bord Pleanála, The Attorney General, Irland og Louth County Council

Konklusion

Ved kendelse af 8. december 2022 har formanden for Niende Afdeling besluttet, at sag C-464/22 slettes fra Domstolens register.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 11.7.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. december 2022 — Save Roscam Peninsula CLG, SC-F, MF, PH og Abbey Park and District Residents Association Baldoyle mod An Bord Pleanála, Galway City Council, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irland, The Attorney General og Fingal County Council (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)

(Sag C-543/22) ⁽¹⁾

(Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – krav om, at en procedure ikke må være uoverkommeligt dyr – anvendelsesområde – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national procesret)

(2023/C 63/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Save Roscam Peninsula CLG, SC-F, MF, PH og Abbey Park and District Residents Association Baldoyle

Sagsøgte: An Bord Pleanála, Galway City Council, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irland, The Attorney General og Fingal County Council

Konklusion

Ved kendelse af 8. december 2022 har formanden for Niende Afdeling besluttet, at sag C-543/22 skal slettes af Domstolens register.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 11.8.2022.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. december 2022 — GY mod An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irland, og The Attorney General (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court — Irland)

(Sag C-616/22) ⁽¹⁾

(Århuskonventionen – adgang til klage og domstolsprøvelse – krav om, at en procedure ikke må være uoverkommeligt dyr – anvendelsesområde – forpligtelse til at anlægge en overensstemmende fortolkning af national procesret)

(2023/C 63/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court (Irland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GY

Sagsøgte: An Bord Pleanála, The Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irland, og The Attorney General

Konklusion

Ved kendelse af 8. december 2022 har formanden for Niende Afdeling besluttet, at sag C-616/22 skal slettes af Domstolens register.

(¹) Dato for indlevering: 23.9.2022.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. oktober 2022 — Airbnb Ireland UC mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-662/22)

(2023/C 63/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Airbnb Ireland UC

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EU) 2019/1150 (¹) til hinder for en national bestemmelse, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?
- 2) Er medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2015/1535 (²) forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?
- 3) Er artikel 3 i direktiv 2000/31/EF (³) til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom registrering i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?
- 4) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og artikel 16 i direktiv 2006/123/EF (⁴) til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom registrering i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?

- 5) Er medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2000/31/EF forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).
- (³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).
- (⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 19. oktober 2022 — Expedia Inc. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-663/22)

(2023/C 63/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Expedia Inc.

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EU) 2019/1150 (¹), navnlig artikel 15, og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en medlemsstat vedtager bestemmelser eller en uafhængig national myndighed træffer foranstaltninger — som de i genstanden for sagen omhandlede — hvorved udenlandske udbydere af onlineformidlingstjenester pålægges at indberette oplysninger, som er uvedkommende for de ved denne forordning forfulgte formål?
- 2) Kan de oplysninger, som en udbyder skal angive i den økonomiske indberetning, under alle omstændigheder anses for at være relevante for og udgøre et middel til tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af forordning (EU) 2019/1150?

-
- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Google Ireland Limited mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-664/22)

(2023/C 63/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Google Ireland Limited

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser såsom artikel 1, stk. 515-517, i lov nr. 178 af 30. december 2020, som pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, men opererer i Italien, yderligere administrative og økonomiske byrder såsom registrering i et specifikt register og betaling af et gebyr, og er den nævnte nationale bestemmelse nærmere bestemt i strid med artikel 3 i direktivet om elektronisk handel (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁽¹⁾ af 8.6.2000), hvorefter en udbyder af informationssamfundstjenester — i det foreliggende tilfælde Google Ireland Limited — kun er omfattet af lovgivningen [...] i den medlemsstat, hvor denne er etableret?
- 2) Er EU-retten til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser såsom artikel 1, stk. 515-517, i lov nr. 178 af 30. december 2020, som pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, og er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 [TEUF] og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF⁽²⁾ og 2000/31/EF, nærmere bestemt til hinder for en national foranstaltning, som pålægger formidlere, der opererer i Italien, men ikke er etableret i Italien, yderligere byrder i forhold til dem, som gælder i oprindelsesmedlemsstaten for at udøve den samme aktivitet?
- 3) Var den italienske stat i henhold til EU-retten, navnlig direktiv (EU) 2015/1535⁽³⁾, forpligtet til at give Kommissionen meddelelse om indførelsen af pligten for udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner til at registrere sig i registret over kommunikationsoperatører, og skal artikel 3, stk. 4, litra b), andet led, i direktiv 2000/31 nærmere bestemt fortolkes således, at en borger, som er etableret i en anden medlemsstat end Italien, kan modsætte sig, at de af den italienske lovgiver truffne foranstaltninger (i artikel 1, stk. 515-517 i lov nr. 178 af 30.12.2020), som kan indskrænke den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester, anvendes over for vedkommende, når de ikke er blevet meddelt Kommissionen i henhold til den nævnte EU-retlige bestemmelse?
- 4) Er forordning (EU) 2019/1150⁽⁴⁾, navnlig artikel 15, og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en medlemsstat vedtager bestemmelser eller en uafhængig national myndighed træffer foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester, der opererer i en medlemsstat, at registrere sig i registret over kommunikationsoperatører, hvilket medfører en række form- og proceduremæssige forpligtelser samt forpligtelser til at betale gebyrer og forbud mod at realisere en indtjening over en bestemt størrelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Amazon Services Europe Sàrl mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-665/22)

(2023/C 63/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amazon Services Europe Sàrl

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EU) 2019/1150⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse, der med det specifikke formål at sikre tilstrækkelig og effektiv håndhævelse af forordningen, herunder ved indsamling af relevante oplysninger, pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner regelmæssigt at indberette relevante oplysninger om deres indtægter?
- 2) Kan de oplysninger, som skal angives i den økonomiske indberetning og hovedsageligt vedrører realiserede indtægter, på grundlag af forordning (EU) 2019/1150 anses for at være relevante for og udgøre et middel til at opnå det ved forordningen forfulgte formål?
- 3) Er medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2015/1535⁽²⁾ forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at foretage en indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, idet manglende opfyldelse af denne pligt medfører bøder, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?
- 4) Er artikel 3 i direktiv 2000/31/EF⁽³⁾ til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det udtrykkelige formål at sikre håndhævelse af forordning (EU) 2019/1150 pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, men opererer i Italien, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom at foretage en økonomisk indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, hvis manglende opfyldelse medfører bøder?
- 5) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF, artikel 16 i direktiv 2006/123/EF⁽⁴⁾ og [direktiv] 2000/31/EF til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det udtrykkelige formål at sikre håndhævelse af forordning (EU) 2019/1150 pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom at foretage en økonomisk indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, hvis manglende opfyldelse medfører bøder?
- 6) Er medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2000/31/EF forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at foretage en indberetning med relevante oplysninger om deres indtægter, idet manglende opfyldelse af denne pligt medfører bøder, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Eg Vacation Rentals Ireland Limited mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-666/22)

(2023/C 63/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eg Vacation Rentals Ireland Limited

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser såsom artikel 1, stk. 515-517, i lov nr. 178 af 30. december 2020, som pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, men opererer i Italien, yderligere administrative og økonomiske byrder såsom registrering i et specifikt register og betaling af et gebyr, og er den nævnte nationale bestemmelse nærmere bestemt i strid med artikel 3 i direktivet om elektronisk handel (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾ af 8.6.2000), hvorefter en udbyder af informationssamfundstjenester kun er omfattet af lovgivningen [...] i den medlemsstat, hvor denne er etableret?
- 2) Er EU-retten til hinder for anvendelsen af nationale bestemmelser såsom artikel 1, stk. 515-517, i lov nr. 178 af 30. december 2020, som pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, og er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 [TEUF] og de lignende principper, som kan udledes af direktiv 2006/123/EF ⁽²⁾ og 2000/31/EF, til hinder for en national foranstaltning, som pålægger formidlere, der opererer i Italien, men ikke er etableret i Italien, pligten til at registrere sig i et register, hvilket medfører yderligere byrder i forhold til dem, som gælder i oprindelsesmedlemsstaten for at udøve den samme aktivitet?
- 3) Var den italienske stat i henhold til EU-retten, navnlig direktiv (EU) 2015/1535 ⁽³⁾, forpligtet til at give Kommissionen meddelelse om indførelsen af pligten for udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner til at registrere sig i registret over kommunikationsoperatører, og skal artikel 3, stk. 4, litra b), andet led, i direktiv 2000/31 nærmere bestemt fortolkes således, at en borger, som er etableret i en anden medlemsstat end Italien, kan modsætte sig, at de af den italienske lovgiver truffene foranstaltninger (i artikel 1, stk. 515-517 i lov nr. 178 af 30.12.2020), som kan indskrænke den frie bevægelighed for informationssamfundstjenester, anvendes over for vedkommende, når de ikke er blevet meddelt Kommissionen i henhold til den nævnte EU-retlige bestemmelse?
- 4) Er forordning (EU) 2019/1150 ⁽⁴⁾, navnlig artikel 15, og proportionalitetsprincippet til hinder for, at en medlemsstat vedtager bestemmelser eller en uafhængig national myndighed træffer foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester, der opererer i en medlemsstat, at registrere sig i registret over kommunikationsoperatører, hvilket medfører en række form- og proceduremæssige forpligtelser samt forpligtelser til at betale gebyrer og forbud mod at realisere en indtjening over en bestemt størrelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 21. oktober 2022 — Amazon Services Europe Sàrl mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Sag C-667/22)

(2023/C 63/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Amazon Services Europe Sàrl

Sagsøgt: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er forordning (EU) 2019/1150 ⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?
- 2) Er medlemsstaterne i henhold til direktiv (EU) 2015/1535 ⁽²⁾ forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?
- 3) Er artikel 3 i direktiv 2000/31/EF ⁽³⁾ til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom registrering i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?
- 4) Er princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i artikel 56 TEUF og artikel 16 i direktiv 2006/123/EF ⁽⁴⁾ til hinder for, at nationale myndigheder vedtager bestemmelser, der med det formål at fremme retfærdighed og gennemsigtighed for erhvervsbrugere af onlineformidlingstjenester, herunder ved udarbejdelse af retningslinjer, fremme af adfærdskodekser og indsamling af relevante oplysninger, pålægger operatører, som er etableret i et andet europæisk land, yderligere administrative og økonomiske byrder, såsom registrering i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt?
- 5) Er medlemsstaterne i henhold til artikel 3, stk. 4, litra b), i direktiv 2000/31/EF forpligtede til at give Kommissionen meddelelse om foranstaltninger, som pålægger udbydere af onlineformidlingstjenester og onlinesøgemaskiner at registrere sig i et register, hvilket medfører indberetning af relevante oplysninger om deres organisation og betaling af et gebyr, ud over sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse af denne pligt, og kan en borger i bekræftende fald på grundlag af direktivet modsætte sig, at disse foranstaltninger, som ikke er blevet meddelt Kommissionen, anvendes over for vedkommende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1150 af 20.6.2019 om fremme af retfærdighed og gennemsigtighed for brugere af onlineformidlingstjenester (EUT 2019, L 186, s. 57).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9.9.2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT 2015, L 241, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT 2000, L 178, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 25. oktober 2022 — T GmbH mod Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

(Sag C-671/22)

(2023/C 63/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: T GmbH

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Spittal an der Drau

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal bilag V, nr. 1.2.2 (definitioner af høj, god og moderat økologisk tilstand i søer) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske⁽¹⁾ foranstaltninger fortolkes således, at begrebet »forstyrrelse« i tabellen »Biologiske kvalitetselementer«, linje »Fiskefauna«, spalte »Høj tilstand«, udelukkende omfatter menneskeskabte påvirkninger af de fysisk-kemiske og hydromorfologiske kvalitetselementer?

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

2. Skal den nævnte bestemmelse fortolkes således, at en afvigelse i det biologiske kvalitetselement »fiskefauna« fra den høje tilstand, som skyldes andre forstyrrelser end menneskeskabte påvirkninger af de fysisk-kemiske og hydromorfologiske kvalitetselementer, fører til, at det biologiske kvalitetselement »fiskefauna« heller ikke skal klassificeres i en »god tilstand« eller en »moderat tilstand«?

⁽¹⁾ EFT 2000, L 327, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofijski rajonen sad (Bulgarien) den 22. november 2022 — S.R.G. mod Profi Credit Bulgaria EOOD

(Sag C-714/22)

(2023/C 63/25)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofijski rajonen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: S.R.G.

Sagsøgt: Profi Credit Bulgaria EOOD

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, litra g), i direktiv 2008/48/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at gebyrer for accessoriske tjenesteydelser, som er aftalt i tillæg til en forbrugerkreditaftale, såsom gebyrer for muligheden for udsættelse og nedsættelse af rater, udgør en del af de årlige omkostninger i procent for kreditten?

2. Skal artikel 10, stk. 2, litra g), i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at det skal lægges til grund, at den forkerte oplysning af de årlige omkostninger i procent i en kreditaftale mellem en erhvervsdrivende og en forbruger som låntager udgør en manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent i kreditaftalen, og at den nationale domstol skal anvende de retsvirkninger, der i national ret er fastsat for manglende oplysning af de årlige omkostninger i procent?

3. Skal artikel [23] i direktiv 2008/48/EF fortolkes således, at en sanktion i national ret i form af forbrugerkreditaftalens ugyldighed, hvorefter kun det ydede kreditbeløb skal betales tilbage, er forholdsmæssig, hvis de årlige omkostninger i procent ikke er præcist angivet i forbrugerkreditaftalen?
4. Skal artikel 4, stk. 1 og 2, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at det skal lægges til grund, at gebyrerne for en pakke af accessoriske tjenesteydelser, som er fastsat i en særskilt tillægsaftale til forbrugerkreditaftalen som hovedaftale, udgør en del af aftalens hovedgenstand og derfor ikke kan være genstand for en prøvelse af vildledning?
5. Skal artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF sammenholdt med nr. 1), litra o), i bilaget til direktivet fortolkes således, at et vilkår i en aftale om accessoriske tjenesteydelser til en forbrugerkredit er vildledende, hvis forbrugeren heri gives en abstrakt mulighed for at udsætte og ændre sine betalinger og også skylder gebyrer for dette, selv om han ikke benytter denne mulighed?
6. Skal artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 samt effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en regel, hvorefter det er muligt at pålægge forbrugeren at betale en del af sagsomkostningerne i følgende tilfælde: 1) hvis påstanden om, at det fastslås, at beløb ikke skyldes som følge af, at det fastslås, at et vilkår er urimeligt, delvis tages til følge [...]; 2) hvis det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt for forbrugeren at gøre sine rettigheder gældende i forbindelse med opgørelsen af kravets størrelse og 3) i alle tilfælde, hvor der foreligger et urimeligt vilkår, herunder i de tilfælde, hvor det urimelige vilkår hverken helt eller delvis har direkte indflydelse på størrelsen af kreditgiverens krav, eller vilkåret ikke har direkte sammenhæng med sagens genstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.5.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

⁽²⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EUT 1993, L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 25. november 2022 —
Friends of the Irish Environment CLG mod Government of Ireland, Minister for Housing, Planning
and Local Government, Irland og the Attorney General**

(Sag C-727/22)

(2023/C 63/26)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Friends of the Irish Environment CLG

Sagsøgte: Government of Ireland, Minister for Housing, Planning and Local Government, Irland og the Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal SMV-direktivets artikel 2 ⁽¹⁾, litra a), sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 2, litra a), fortolkes således, at en foranstaltning, der er truffet af forvaltningen i en medlemsstat, af andre grunde end som følge af en lovgivningsmæssig eller administrativ forpligtelse, og ikke med hjemmel i en administrativ eller lovgivningsmæssig foranstaltning, kan være en plan eller et program, som er omfattet af direktivet, såfremt planen eller programmet fastlægger rammerne for tilladelse og afslag på gennemførelsen af visse projekter og følgelig opfylder kriteriet i direktivets artikel 3, stk. 2?
2. Skal SMV-direktivets artikel 3, stk. 1, sammenholdt med direktivets artikel 3, stk. 8 og 9, fortolkes således, at en plan eller et program, der fastsætter specifikke, om end de er beskrevet som »vejledende«, regler for tildelingen af midler med henblik på gennemførelsen af visse infrastrukturprojekter for at støtte den fysiske udviklingsstrategi i en anden plan, der selv udgør grundlaget for en fremtidig fysisk anlægsstrategi, i sig selv kunne være en plan eller et program som omhandlet i SMV-direktivets?

Såfremt det andet spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, betyder den omstændighed, at en plan, der har som formål at tildele midler, da, at den skal behandles som en budgetplan som omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 8?

3. Skal SMV-direktivets artikel 5, sammenholdt med bilag I til samme direktiv, fortolkes således, at der, såfremt det er et krav, at der foretages en miljøvurdering i henhold til dette direktivs artikel 3, stk. 1, i den miljørapport, der er fastlagt deri, så snart der er identificeret rimelige alternativer til en foretrukne mulighed, skal foretages en vurdering af den foretrukne mulighed og de rimelige alternativer på et sammenligneligt grundlag?

Såfremt det tredje spørgsmål, litra a), skal besvares bekræftende, er kravet i direktivet da opfyldt, såfremt de rimelige alternativer vurderes på et sammenligneligt grundlag forud for valget af den foretrukne mulighed, og at der først derefter foretages en vurdering af udkastet til planen eller programmet, og en mere fuldstændig SMV-vurdering da alene foretages for så vidt den foretrukne mulighed?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27.6.2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, direktivet om strategisk miljøvurdering (EFT 2001, L 197, s. 30).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Varhoven administrativen sad (Bulgarien) den 29. november 2022 — Direktor na Direksia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP mod »Valentina Heights« EOOD

(Sag C-733/22)

(2023/C 63/27)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Direktor na Direksia »Obzjalvane i danatjno-osiguritelna praktika« — Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Kassationsindstævnt: »Valentina Heights« EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 98, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF (¹) af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med bilag III, nr. 12, til samme direktiv, fortolkes således, at den nedsatte momssats, som i denne bestemmelse er fastsat for ophold på hoteller og lignende etableringer, kan finde anvendelse, når disse etableringer i strid med den anmodende medlemsstats nationale lovgivning ikke er klassificeret i en kategori?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 98, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med bilag III, nr. 12, til samme direktiv, da fortolkes således, at bestemmelsen tillader en selektiv anvendelse af den nedsatte sats på konkrete og specifikke aspekter af en vis ydelseskategori, hvis betingelsen herfor er, at opholdene på hoteller og lignende etableringer kun må finde sted i indkvarteringsfaciliteter, som i overensstemmelse med den anmodende medlemsstats nationale lovgivning er klassificeret i en kategori, eller for hvilke der er udstedt en foreløbig attestering af, at der er indledt en procedure med henblik på klassificering i en kategori?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 1. december 2022,
Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S mod BibMedia A/S**

(Sag C-737/22)

(2023/C 63/28)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: Staten og Kommunernes Indkøbsservice A/S

Sagsøgte: BibMedia A/S

Præjudicielle spørgsmål

Er gennemsigtigheds- og ligebehandlingsprincippet i udbudsdirektivets⁽¹⁾ artikel 18 og det deraf følgende forhandlingsforbud til hinder for, at der i forbindelse med et offentligt udbud af delkontrakter, jf. udbudsdirektivets artikel 27 og 46, gives en tilbudsgiver, der har afgivet det næstmest økonomisk fordelagtige tilbud, mulighed for, efter udløbet af tilbudsfristen og i overensstemmelse med det på forhånd fastlagte i udbudsbetingelserne, at levere de udbudte ydelser i en delkontrakt på samme vilkår som en tilbudsgiver, der har afgivet det økonomisk mest fordelagtige bud og derfor er tildelt en samtidig udbudt anden delkontrakt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Itä-Suomen hovioikeus (Finland) den 2. december
2022 — Endemol Shine Finland Oy**

(Sag C-740/22)

(2023/C 63/29)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Itä-Suomen hovioikeus

Part i hovedsagen

Sagsøger: Endemol Shine Finland Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør en mundtlig overførsel af personoplysninger en behandling af personoplysninger som omhandlet i artikel 2, stk. 1, og artikel 4, nr. 2), i den generelle forordning om databeskyttelse⁽¹⁾?
- 2) Kan aktindsigt i offentlige dokumenter forenes med retten til beskyttelse af personoplysninger på den måde, der omhandles i forordningens artikel 86, ved, at der fra en rets personregister gives ubegrænset adgang til oplysninger om en fysisk persons strafferetlige domfældelser eller strafbare handlinger, hvis der anmodes om, at oplysningerne overføres mundtligt til rekvirenten?

3) Har det betydning for besvarelsen af det andet spørgsmål, om rekvirenten er et selskab eller en privatperson?

(¹) Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Törvényszék (Ungarn) den 6. december 2022 — Slovenské Energetické Strojárne A.S. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sag C-746/22)

(2023/C 63/30)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Törvényszék

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Slovenské Energetické Strojárne A.S.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 23, stk. 2, i Rådets direktiv 2008/9/EF (¹) om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (herefter »direktiv 2008/9«), fortolkes således, at en national bestemmelse — nærmere bestemt § 124, stk. 3, i az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (lov nr. CLI af 2017 om skatteforvaltning, herefter »skatteforvaltningsloven«) — er i overensstemmelse med betingelserne for indsigelser i dette direktiv, når bestemmelsen med hensyn til vurderingen af anmodninger om tilbagebetaling af moms i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF (²) om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«) ikke tillader, at ansøgeren under anmodningsfasen gør nye omstændigheder gældende eller påberåber sig eller fremlægger nye beviser, som vedkommende kendte til inden afgørelsen fra myndigheden i første instans, men ikke forelagde dem eller påberåbte sig dem på trods af skatte- og afgiftsmyndighedens opfordring hertil, og medfører den således en materiel begrænsning, der går ud over de formelle betingelser for frister i direktiv 2008/9?
- 2) Indebærer et bekræftende svar på det første spørgsmål, at den frist på en måned, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, i direktiv 2008/9/EF, skal anses for en præklusiv frist? Er dette i overensstemmelse med adgangen til effektiv domstolsbeskyttelse og til en upartisk domstol som fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og i momsdirektivets artikel 167, 169 og 170 og artikel 171, stk. 1, og med princippet om afgiftsneutralitet, med effektivitetsprincippet og med proportionalitetsprincippet som opstillet af Den Europæiske Unions Domstol?
- 3) Skal artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/9 om hel eller delvis afvisning af tilbagebetalingsanmodningen fortolkes således, at en national bestemmelse — nærmere bestemt skatteforvaltningslovens § 49, stk. 1, litra b) — er i overensstemmelse hermed, når den nationale bestemmelse fastsætter, at skatte- og afgiftsmyndigheden indstiller proceduren, såfremt den ansøgende afgiftspligtige person ikke efterkommer en opfordring fra skatte- og afgiftsmyndigheden eller ikke opfylder sin berigtigelsesforpligtelse, og det i mangel heraf ikke er muligt at vurdere anmodningen, uden at proceduren viderebehandles af egen drift?

(¹) EUT 2008, L 44, s. 23.

(²) EUT 2006, L 347, s. 1.

Appel iværksat den 21. december 2022 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 12. oktober 2022 i sag T-502/19, Francesca Corneli mod ECB

(Sag C-777/22 P)

(2023/C 63/31)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Den Europæiske Centralbank (ved C. Hernández Saseta og A. Pizzolla, som befuldmægtigede, samt avvocato M. Lamandini)

De øvrige parter i appelsagen: Francesca Corneli og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Rettens dom af 12. oktober 2022 i sagen Francesca Corneli mod ECB (T-502/19, ikke trykt i Sml., EU:T:2022:627) ophæves for så vidt angår den del heri, hvorved ECB's afgørelse af 1. januar 2019 og af 29. marts 2019 blev annulleret; og med henblik herpå:
- 2) Det fastslås, at det søgsmål, som Francesca Corneli anlagde for Retten skal forkastes i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF, og at ECB følgende skal frifindes i det hele.
- 3) Subsidiært fastslås det, at ECB's afgørelser er lovlige, for så vidt som de er genstand for nærværende appel, og sagen hjemvises om nødvendigt til Retten, således at denne kan træffe afgørelse om de påstande, der ikke er blevet efterprøvet i den appellerede dom.
- 4) Francesca Corneli tilpligtes at betale de omkostninger, som ECB har afholdt for begge retsinstanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den Europæiske Centralbank har til støtte for sin appel fremsat to anbringender.

Med det første anbringende har ECB gjort gældende, at Retten begik flere retlige fejl, der til dels var baseret på en fordrejning af de faktiske omstændigheder, i forbindelse med vurderingen af søgsmålsretten og den retlige interesse hos Francesca Corneli, som ikke opfylder kravene i artikel 263, stk. 4, TEUF. Særligt har ECB anført, at Retten:

- i. fordrejede de relevante faktiske omstændigheder, idet den fastslog, at de annullerede afgørelser berørte »rettigheder«, som Francesca Corneli angiveligt havde i sin egenskab af aktionær i Banca Carige, skønt disse rettigheder i realiteten ikke eksisterede eller ikke var berørt af disse afgørelser
- ii. begik en retlig fejl, idet den tillagde de annullerede afgørelser en direkte virkning på retsstillingen for Francesca Corneli, som var én af mere end 35 000 småaktionærer i Banca Carige på tidspunktet for sagsanlægget
- iii. begik en retlig fejl ved at fastslå, at Francesca Corneli var individuelt berørt af de annullerede afgørelser, idet hun var berørt i sin egenskab — af aktionær i Banca Carige — der ifølge Retten udelukkende identificerede hende, således at hun var individuelt berørt af de annullerede afgørelser
- iv. begik en retlig fejl ved at fastslå, at Francesca Corneli havde en anden interesse i annulationen af de annullerede afgørelser end adressaten for disse afgørelser, dvs. Banca Carige, for så vidt som denne konklusion ikke er i overensstemmelse med fast retspraksis om de undtagelsestilfælde, hvor det er muligt at anerkende en aktionærs søgsmålsinteresse.

Med det andet anbringende har ECB gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl i forbindelse med vurderingen af det retsgrundlag, som ECB anvendte ved vedtagelsen af de annullerede afgørelser, idet »den væsentlige forringelse af et kreditinstituts situation« — som udtryk for de alvorlige omstændigheder, der er beskrevet i detaljer i de annullerede afgørelser — er omfattet af betingelserne for vedtagelse af en foranstaltning med særlig administration. Særligt har ECB anført, at Retten:

- i. så bort fra de nationale retsinstansers fortolkning af den konsoliderede banklovs artikel 70, stk. 1, og derved begik en retlig fejl ved fortolkningen af denne bestemmelse og rækkevidden af henvisningen heri til den konsoliderede banklovs artikel 69q, stk. 1, litra b)
- ii. begik en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til den nationale ret i sin helhed, hvoraf det klart fremgår, at den italienske lovgiver havde til hensigt at foretage en fuldstændig og korrekt gennemførelse af direktiv 2014/59/UE ⁽¹⁾
- iii. begik en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til den kontekstuelle og teleologiske fortolkning af den konsoliderede banklovs artikel 69q og 70 i lyset af målet med foranstaltninger til tidlig indgriben, herunder særlig administration
- iv. begik en retlig fejl ved at fastslå, at en overensstemmende fortolkning af den konsoliderede banklovs artikel 70 med artikel 29 i direktiv 2014/59/UE udgør en fortolkning *contra legem* af italiensk ret.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173 s. 190).

**Appel iværksat den 23. december 2022 af LE til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling)
den 26. oktober 2022 i sag T-475/20, LE mod Kommissionen**

(Sag C-781/22 P)

(2023/C 63/32)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: LE (ved advocaat M. Straus)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom om frifindelse af Kommissionen i forbindelse med appellants søgsmål med påstand om annullation af eller vedtagelse af en ny afgørelse med hensyn til tvisten vedrørende Kommissionens afgørelse C(2020)3988 final ophæves.
- Sagen hjemvises til Retten til fornyet behandling af LE's anbringender og indsigelser samt — på de til den omtvistede afgørelse knyttede parter vegne — til prøvelse af og vedrørende denne.

Subsidiært

- Træffes afgørelse om foreløbige forholdsregler med henblik på afhøring af vidner eller tilvejebringelse af beviser til støtte for påstandene, inden der træffes afgørelse med hensyn til hovedpåstandene.
- Rettens dom om frifindelse af Kommissionen i forbindelse med appellants søgsmål med påstand om annullation af eller vedtagelse af en ny afgørelse med hensyn til tvisten vedrørende Kommissionens afgørelse C(2020)3988 final ophæves og, såfremt Domstolen finder dette hensigtsmæssigt, hjemvises sagen til Retten til fornyet behandling af anbringender og indsigelser mod og vedrørende den omtvistede afgørelse.

Mere subsidiært

- Fastsættes eller træffes sådanne andre foranstaltninger, som Den Europæiske Unions Domstol finder retfærdige og passende.

For så vidt angår det processuelle forhold

- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder sine egne advokathonorarer.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat fire anbringender, hvoraf nogle består af flere led. LE har med disse anbringender gjort gældende, at Retten i den appellerede dom begik retlige fejl, idet Retten:

- baserede sin bedømmelse af den omtvistede afgørelses materielle indhold på Europa-Kommissionens klagepunktsmeddelelse.
- anvendte urimeligt strenge og forkerte bevisregler på afgørelser.
- begrænsede sin retlige bedømmelse til et minimum.
- undlod at overholde de gældende retlige krav med hensyn til processuelle retsprincipper og så bort fra retsprincipper som kontradiktionsprincippet, ligebehandlingsprincippet, princippet om god forvaltningsskik, princippet om beskyttelse af berettigede forventninger og retspraksis, der talte til fordel for appellanten.
- lagde angiveligt bevismateriale til grund, der ikke var blevet fremsendt til eller stillet til rådighed for appellanten, inden afgørelsen blev vedtaget af Kommissionen.

**Appel iværksat den 29. december 2022 af »Sistem ecologica« production, trade and services d.o.o.
Srbac til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-81/21,
»Sistem ecologica« production, trade and services d.o.o mod Kommissionen**

(Sag C-787/22 P)

(2023/C 63/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: »Sistem ecologica« production, trade and services d.o.o. Srbac (ved advocaat D. Diris og advocaat D. Rjabylnina)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Rettens dom af 19. oktober 2022 i sag T-81/21 ophæves.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 263 TEUF, forordning nr. 883/2013⁽¹⁾ og forordning nr. 1049/2001⁽²⁾ samt manglende begrundelse og selvmodsigende begrundelse i forbindelse med bedømmelsen af, om annullationssøgsmålet kunne antages til realitetsbehandling.

Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 124 i aftalen mellem Bosnien og De Europæiske Fællesskaber, artikel 7, stk. 2 og 4, i protokol 5, artikel 21, sammenholdt med artikel 51, i chartret om grundlæggende rettigheder og forordning nr. 883/2013 ved undersøgelsen af den anvendelige lovgivning og OLAF's ansvar i almindelighed og i særdeleshed under inspektionen den 4. december 2019.

Tredje anbringende om tilsidesættelse af appellants ret til ikke at inkriminere sig selv under inspektionen den 4. december 2019.

Fjerde anbringende om en fejlagtig anvendelse eller fortolkning af forordning nr. 883/2013 med hensyn til OLAF's interne rådgivnings- og kontrolmekanisme og appellants ret til at indgive klage.

Femte anbringende om manglende begrundelse og selvmodsigende begrundelse vedrørende appellants ret til at blive hørt.

Sjette anbringende om manglende begrundelse vedrørende OLAF's generaldirektørs upartiskhed.

Syvende anbringende om tilsidesættelse af og selvmodsigende begrundelse vedrørende appellants ret til forsvar og navnlig artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 883/2013 med hensyn til de prøveudtagninger, som de kroatiske toldmyndigheder udførte efter anmodning fra OLAF.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11.9.2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT 2013, L 248, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

**Appel iværksat den 22. december 2022 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Fjerde Udvidede Afdeling) den 12. oktober 2022 i sag T-502/19, Francesca Corneli mod ECB**

(Sag C-789/22 P)

(2023/C 63/34)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, D. Triantafyllou og A. Nijenhuis, som befuldmægtigede)

De øvrige parter i appelsagen: Francesca Corneli og Den Europæiske Centralbank

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Den dom, som Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) afsagde den 12. oktober 2022 i sag T-502/19, Francesca Corneli mod Den Europæiske Centralbank, og som blev forkyndt for Kommissionen den samme dag, ophæves.
- 2) Den i første instans anlagte sag afvises, det fastslås, at den er ugrundet, og Francesca Corneli tilpligtes at betale sagsomkostningerne ved begge retsinstanser.
- 3) Subsidiært ophæves Rettens dom, og sagen hjemvises til Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Kommissionen har til støtte for sin appel fremsat fem anbringender.

Med det første anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten dels tilsidesatte artikel 263 TEUF, for så vidt som den med urette fastslog, at de i første instans anfægtede afgørelser berører sagsøgeren i første instans umiddelbart og individuelt, og at hun har en selvstændig retlig interesse i at anlægge sag med påstand om annullation heraf, dels foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.

Med det andet anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten i forbindelse med behandlingen af påstanden om tilsidesættelse af artikel 70, stk. 1, i decreto legislativo 1° settembre 1993, n. 385, recante testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (lovdekret nr. 385 af 1.9.1993 om den konsoliderede lovtekst vedrørende lovene om bank- og kreditvirksomhed) (herefter »den konsoliderede banklov«) tilsidesatte artikel 84 i Rettens procesreglement. Dette anbringende blev ikke fremsat i stævningen, og det var ikke efterfølgende muligt at udlede det af besvarelsen, eftersom det ikke var støttet på retlige og faktiske omstændigheder, der kom frem i forbindelse med proceduren. I givet fald tilsidesatte Retten dispositionsmaksimen og forbuddet mod af egen drift at efterprøve et annullationsanbringende vedrørende den anfægtede retsakts lovlighed.

Med det tredje anbringende har Kommissionen anført, at Retten tilsidesatte artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013⁽¹⁾ og den konsoliderede banklovs artikel 70, stk. 1, idet den anlagde en ukorrekt fortolkning af de i sidstnævnte bestemmelse fastsatte betingelser for opløsning af et kreditinstituts administrations- og kontrolorganer i henhold til fortolkningsreglerne i italiensk ret. Retten anlagde en ukorrekt ordlydsfortolkning af nævnte artikel 70, undlod at tage hensyn til nødvendigheden af at anlægge en systematisk og historisk formålsfortolkning, der er i overensstemmelse med Den Italienske Republiks forfatning, og undlod desuden at tage den nationale retspraksis i betragtning.

Med det fjerde anbringende har Kommissionen anført, at Retten tilsidesatte artikel 288, stk. 3, TEUF, idet den med urette fastslog, at den konsoliderede banklovs artikel 70, stk. 1, ikke kan fortolkes på en måde, der er i overensstemmelse med artikel 29 i direktiv 2014/[59]/EU⁽²⁾. Særligt undlod Retten at opfylde sin pligt til inden for rammerne af sin beføjelse at gøre alt, hvad der står i dens magt, for under hensyntagen til hele den nationale ret og under anvendelse af de i denne ret anerkendte fortolkningsmetoder at sikre det pågældende direktivs fulde effektivitet og at nå frem til en løsning, som er i overensstemmelse med det formål, der forfølges med direktivet.

Med det femte anbringende har Kommissionen gjort gældende, at Retten tilsidesatte artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 288, stk. 2 og 3, TEUF ved at forbyde Den Europæiske Centralbank at støtte sit eget søgsmål på direktivernes umiddelbare virkning og ved at anmode denne om at anvende nationale gennemførelsesbestemmelser, som er i strid med disse direktiver.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173 s. 190).

Appel iværksat den 27. december 2022 af Den Helleniske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 19. oktober 2022 i sag T-850/19, Grækenland mod Kommissionen

(Sag C-797/22 P)

(2023/C 63/35)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Den Helleniske Republik (ved E. Leftheriotou og A.-E. Vasilopoulou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at appellen tages til følge, og at den appellerede dom afsagt af Den Europæiske Unions Rets den 19. oktober 2022 i sag T-850/19⁽¹⁾, hvorved Retten frifandt Europa-Kommissionen i et søgsmål anlagt af Den Helleniske Republik den 12. december 2019 med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 7. oktober 2019, C (2019), 7094 final om foranstaltningerne SA.39119 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2014/CP), som Den Helleniske Republik har gennemført i form af rentegodtgørelser og garantier i forbindelse med brandene i 2007, og som kun omfatter landbrugssektoren (EUT 2020, L 76, s. 4), ophæves, med henblik på at der givet medhold i det ovennævnte søgsmål, og at Kommissionens afgørelse annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sin appel fremsat to anbringender.

Det første anbringende, der vedrører en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og utilstrækkelig og uegnet begrundelse af den appellerede dom, består af to led.

Med det første appelanbringendes første led har sagsøgeren gjort gældende, at Retten med sin fejlagtige fortolkning og anvendelse af bestemmelsen i artikel 107, stk. 1, TEUF fastslog, at de landbrugsvirksomheder i områder, der blev ramt af brandene, som modtog lån, der blev garanteret af den græske stat (og udelukkende disse virksomheder), opnåede en økonomisk fordel. Endvidere begrundede Retten ikke i tilstrækkelig grad denne konstatering.

Med det første appelanbringendes andet led har sagsøgeren gjort gældende, at Retten foretog en fejlagtig fortolkning og anvendelse af bestemmelsen i artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den fastslog, at de omtvistede foranstaltninger var selektive.

Det andet appelanbringende vedrører en fejlagtig fortolkning og anvendelse af begrebet særlige omstændigheder, som tillader, at støtten ikke skal tilbagesøges i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, samt en mangelfuld og selvmodsigende begrundelse.

(¹) ECLI:ECLI:EU:T:2022:638

RET TEN

Rettens dom af 14. december 2022 — Xinyi PV Products (Anhui) Holdings mod Kommissionen

(Sag T-586/14 RENV II) ⁽¹⁾

(Dumping – import af solcelleglas med oprindelse i Kina – artikel 2, stk. 8-10, artikel 19 og 20 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 2, stk. 8-10, artikel 19 og 20 i forordning (EU) 2016/1036) – aktindsigt i fortrolige dokumenter – åbenbart urigtigt skøn – ret til forsvar)

(2023/C 63/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (Anhui, Kina) (ved advokaterne Y. Melin og B. Vigneron)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (Tschernitz, Tyskland) (ved solicitor R. MacLean)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT 2014, L 142, s. 1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 372 af 20.10.2014.

Rettens dom af 14. december 2022 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia m.fl. mod Kommissionen(Sag T-111/20) ⁽¹⁾

[Tilskud – import af biodiesel med oprindelse i Indonesien – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 – endelig udligningstold – artikel 3, nr. 1), litra a), i forordning (EU) 2016/1037 – finansielt bidrag – artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 7, stk. 1, litra a), i forordning 2016/1037 – beregning af det udligningsberettigede subsidiebeløb – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – handling, der består i at »overdrage« udførelsen af funktioner, der udgør et finansielt bidrag, til et privat organ eller at »pålægge« organet dette – utilstrækkeligt vederlag – indkomst- eller prisstøtte – artikel 28, stk. 5, i forordning nr. 2016/1037 – anvendelse af de foreliggende faktiske oplysninger – artikel 3, nr. 2), og artikel 6, litra d), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 8, stk. 8, i forordning nr. 2016/1037 – trussel om væsentlig skade for EU-erhvervsgrænsen – artikel 8, stk. 5 og 6, i forordning nr. 2016/1037 – årsagssammenhæng – analyse af, hvad skaden kan tilskrives – analyse af, hvad skaden ikke kan tilskrives]

(2023/C 63/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Medan, Indonesien), PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan) og PT Multi Nabati Sulawesi (Nordsulawesi, Indonesien) (ved advokaterne P. Vander Schueren og T. Martin-Brieu)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Kienapfel, G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M.-S. Dibling og L. Amiel)

Sagens genstand

Med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF har sagsøgerne, PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia og PT Multi Nabati Sulawesi, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 af 28. november 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Indonesien (EUT 2019, L 317, s. 42, herefter »den anfægtede forordning«), for så vidt som denne forordning vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia og PT Multi Nabati Sulawesi betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettens dom af 14. december 2022 — Autoridad Portuaria de Bilbao mod Kommissionen(Sag T-126/20) ⁽¹⁾

(Statsstøtte – havnesektoren – ordning for selskabsskattefritagelse, som Spanien har iværksat til fordel for havne i provinsen Vizcaya – afgørelse, hvorved støtten erklæres uforenelig med det indre marked – eksisterende støtte – fordel – bevisbyrde – selektiv karakter – påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne – konkurrenceforvridning – passende foranstaltninger)

(2023/C 63/38)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Autoridad Portuaria de Bilbao (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne D. Sarmiento Ramírez-Escudero og X. Codina García-Andrade)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation for det første af Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 8676 final af 8. januar 2019 vedrørende statsstøtte SA.38397 (2018/E) — beskatning af havne i Spanien, hvorved Kommissionen konkluderede, at den statsstøtte i form af selskabsskattefritagelse, som Kongeriget Spanien havde ydet til sine havnemyndigheder, var eksisterende støtte, der var uforenelig med det indre marked, og foreslog »passende foranstaltninger« i henhold til artikel 108, stk. 1, TEUF, for det andet af Kommissionens afgørelse C(2019) 1765 final af 7. marts 2019 vedrørende statsstøtte SA.38397 (2018/E) — beskatning af havne i Spanien, hvorved Kommissionen korrigerede sit forslag til passende foranstaltninger, og for det tredje af Kommissionens afgørelse C(2019) 8068 final af 15. november 2019 vedrørende statsstøtte SA.38397 (2018/E) — selskabsskattefritagelse gældende for havnemyndigheder i Spanien — afgørelse om at tage accepten af de foreslåede passende foranstaltninger (eksisterende støtte) til efterretning i henhold til artikel 23 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 TEUF (EUT 2015, L 248, s. 9), hvorved Kommissionen tog til efterretning, at Kongeriget Spanien havde accepteret de foreslåede passende foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Autoridad Portuaria de Bilbao betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettenns dom af 14. december 2022 — PT Ciliandra Perkasa mod Kommissionen

(Sag T-138/20) (¹)

[Tilskud – import af biodiesel med oprindelse i Indonesien – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 – endelig udligningstold – artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2016/1037 – prisunderbud – pristryk – artikel 8, stk. 5, i forordning 2016/1037 – årsagsforbindelse – artikel 3, nr. 2), og artikel 6, litra d), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. 1), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – direkte overførsel af midler – artikel 7 i forordning 2016/1037 – beregning af fordelens størrelse – artikel 8, stk. 1 og 8, i forordning 2016/1037 – trussel om væsentlig skade – ret til forsvar]

(2023/C 63/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Ciliandra Perkasa (West Jakarta, Indonesien) (ved advokaterne F. Graafsma, J. Cornelis og E. Rogiest)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Kienapfel, G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M.-S. Dibling og L. Amiel)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 af 28. november 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Indonesien (EUT 2019, L 317, s. 42), for så vidt som den vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Kommissionen frifindes.
- 2) PT Ciliandra Perkasa betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettens dom af 14. december 2022 — PT Pelita Agung Agrindustri og PT Permata Hijau Palm Oleo mod Kommissionen(Sag T-143/20) ⁽¹⁾

[Tilskud – import af biodiesel med oprindelse i Indonesien – gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 – endelig udligningstold – artikel 8, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2016/1037 – prisunderbud – pristryk – artikel 8, stk. 5, i forordning 2016/1037 – årsagssammenhæng – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. iv), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – handling, der består i at »overdrage« udførelsen af funktioner, der udgør et finansielt bidrag, til et privat organ eller at »pålægge« organet dette – utilstrækkeligt vederlag – indkomst- eller prisstøtte – artikel 3, nr. 2), og artikel 6, litra d), i forordning 2016/1037 – fordel – artikel 3, nr. 1), litra a), nr. i), og artikel 3, nr. 2), i forordning 2016/1037 – direkte overførsel af midler – artikel 7 i forordning 2016/1037 – beregning af fordelens størrelse – artikel 8, stk. 1 og 8, i forordning (EU) 2016/1037 – trussel om væsentlig skade – ret til forsvar]

(2023/C 63/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: PT Pelita Agung Agrindustri (Medan, Indonesien) og PT Permata Hijau Palm Oleo (Medan) (ved advokaterne F. Graafsma, J. Cornelis og E. Rogiest)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Kienapfel, G. Luengo og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: European Biodiesel Board (EBB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M.-S. Dibling og L. Amiel)

Sagens genstand

Med søgsmålet støttet på artikel 263 TEUF har sagsøgerne, PT Pelita Agung Agrindustri og PT Permata Hijau Palm Oleo, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2092 af 28. november 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af biodiesel med oprindelse i Indonesien (EUT 2019, L 317, s. 42), for så vidt som denne forordning vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) PT Pelita Agung Agrindustri og PT Permata Hijau Palm Oleo betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 20.4.2020.

Rettens dom af 14. december 2022 — Devin mod EUIPO — Haskovo Chamber of Commerce and Industry (DEVIN)(Sag T-526/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-ordmærket DEVIN – absolutte registreringshindringer – beskrivende karakter – geografisk navn – ingen modstrid med den offentlige orden – varemærke, som vil kunne vildlede offentligheden, foreligger ikke – artikel 7, stk. 1, litra c), f) og g), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), f) og g), i forordning (EU) 2017/1001] – fornødent særpræg opnået ved brug – artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 3, og artikel 59, stk. 2, i forordning 2017/1001] – kontrasøgsmål]

(2023/C 63/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Devin EAD (Devin, Bulgarien) (ved advokaterne B. Van Asbroeck, G. de Villegas, og C. Haine)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bulgarien) (ved advokaterne D. Dimitrova og I. Pakidanska)

Sagens genstand

Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. maj 2020 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2535/2019- 1).

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 28. maj 2020 af Første Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2535/2019- 1) annulleres, for så vidt som EU-varemærke nr. 9 408 865 deri blev erklæret ugyldigt for alle de krævede varer, bortset fra varen »mineralvand, der opfylder specifikationerne for den [beskyttede geografiske betegnelse] Devin Natural Mineral Water«, der henhører under klasse 32.
- 2) Sagsøgte frifindes i kontrasøgsmålet.
- 3) I hovedsøgsmålet bærer EUIPO sine egne omkostninger og betaler de af Devin EAD afholdte omkostninger, og Haskovo Chamber of Commerce and Industry bærer sine egne omkostninger.
- 4) I kontrasøgsmålet bærer Haskovo Chamber of Commerce and Industry sine egne omkostninger og betaler de af Devin og EUIPO afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 339 af 12.10.2020.

Rettens dom af 14. december 2022 — Green Power Technologies mod Fællesforetagendet for centrale digitale teknologier

(Sag T-533/20) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse – syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilskudsaftaler – støtteberettigede omkostninger – rapport fra OLAF, der har fastslået, at visse afholdte udgifter ikke er tilskudsberettigede – tilbagebetaling af udbetalte beløb – bevisbyrde – forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 – modkrav)

(2023/C 63/42)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien) (ved advokaterne A. León González og A. Martínez Solís)

Sagsøgt: Fællesforetagendet for centrale digitale teknologier, tidligere Fællesforetagendet ECSEL (ved O. Lambinet og A. Salaun, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Troncoso Ferrer)

Sagens genstand

Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 272 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om, at det fastslås, at de beløb, der er blevet udbetalt af Fællesforetagendet for centrale digitale teknologier ved udførelsen af kontrakterne Pollux (nr. 100205), IoE (nr. 269374), Motorbrain (nr. 270693) og AGATE (nr. 325630), indgået i forbindelse med Den Europæiske Unions syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) med henblik på at finansiere de tilsvarende projekter, og som er krævet tilbagebetalt ved udstedelse af debetnota nr. 4440200016, udgør støtteberettigede omkostninger.

Konklusion

- 1) Fællesforetagendet for centrale digitale teknologier frifindes.
- 2) Fællesforetagendet for centrale digitale teknologiers modkrav tages til følge.
- 3) Green Power Technologies, SL betaler Fællesforetagendet for centrale digitale teknologier det beløb på 204 302,13 EUR, som sidstnævnte har gjort gældende i forbindelse med modkravet.
- 4) Green Power Technologies betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens dom af 14. december 2022 — Jinan Meide Casting m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-687/20) (¹)

(Dumping – import af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind og af støbejern med kuglegråfit med oprindelse i Kina – genindførelse af en endelig antidumpingtold – retssikkerhed – berettiget forventning – ikketilbagevirkende kraft – artikel 10 i forordning (EF) nr. 1225/2009 (nu artikel 10 i forordning (EU) 2016/1036) – forholdsmæssighed – registrering af import – artikel 14, stk. 5, i forordning nr. 1225/2009 (nu artikel 14, stk. 5, i forordning 2016/1036))

(2023/C 63/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kina), og de andre 10 sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til dommen (ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Blanck og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med deres søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgerne nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1210 af 19. august 2020 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind og af støbejern med kuglegråfit med oprindelse i Folkerepublikken Kina, fremstillet af Jinan Meide Castings Co., Ltd som følge af Rettens dom i sag T-650/17 (EUT 2020, L 274, s. 20).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Jinan Meide Casting Co. Ltd og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 19 af 18.1.2021.

Retten dom af 14. december 2022 — Green Power Technologies mod Kommissionen(Sag T-753/20) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse – syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – tilskudsaf tale – tilskudsberettigede omkostninger – rapport fra OLAF, hvori det fastslås, at visse afholdte udgifter ikke er tilskudsberettigede – tilbagebetaling af de udbetalte beløb – bevisbyrde – forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 – begrundelsespligt – ugrundet berigelse – annullationssøgsmål – OLAF's rapport – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)

(2023/C 63/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Spanien) (ved advokaterne A. León González og A. Martínez Solís)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Araujo Arce og J. Estrada de Solà, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (ved L. Aguilera Ruiz og Á. Ballesteros Panizo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med søgsmålet nedlagt påstand dels i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af rapporten af 9. juli 2018 fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) med referencen B.4(2017)4393, dels i henhold til artikel 272 TEUF om, at det for det første fastslås, at de beløb, som Europa-Kommissionen har udbetalt i forbindelse med opfyldelsen af tilskudsaf tale nr. 2567509, der blev indgået under det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) med henblik på finansiering af flere tilsvarende projekter, herunder bl.a. Powair-projektet, der vedrører udvikling af »zink-luftbatterier til distributionsnet for elektricitet«, og i hvilken forbindelse der er fremsat krav om tilbagebetaling ved debetnota nr. 3242010798, svarer til de tilskudsberettigede omkostninger, og for det andet, at de beløb, som Kommissionen fremsatte krav om ved debetnota nr. 3242010800 om kontraktmæssige sanktioner ikke er tilskudsberettigede.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Green Power Technologies, SL bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

Retten dom af 14. december 2022 — PKK mod Rådet(Sag T-182/21) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger mod PKK med henblik på at bekæmpe terrorisme – indefrysning af midler – fælles holdning 2001/931/FUSP – forordning (EF) nr. 2580/2001 – anvendelighed på situationer med væbnet konflikt – terrorgruppe – faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler – afgørelse truffet af en kompetent myndighed – myndighed i et tredjeland – fornyet prøvelse – begrundelsespligt – proportionalitet – ret til forsvar – ret til effektiv domstolsbeskyttelse)

(2023/C 63/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kurdistan Workers' Party (PKK) (ved advokaterne A. van Eik og T. Buruma)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og S. Van Overmeire, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Ved søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af:

- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/142 af 5. februar 2021 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2020/1132 (EUT 2021, L 43, s. 14)
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/138 af 5. februar 2021 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2020/1128 (EUT 2021, L 43, s. 1)
- Rådets afgørelse (FUSP) 2021/1192 af 19. juli 2021 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2021/142 (EUT 2021, L 258, s. 42)
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/1188 af 19. juli 2021 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2021/138 (EUT 2021, L 258, s. 14)
- Rådets afgørelse (FUSP) 2022/152 af 3. februar 2022 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2021/1192 (EUT 2022, L 25, s. 13)
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2022/147 af 3. februar 2022 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2021/1188 (EUT 2022, L 25, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 7.6.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — SU mod EIOPA

(Sag T-296/21) (¹)

(Personalesag – midlertidigt ansatte – tidsbegrænset kontrakt – afslag på forlængelse – procedure for forlængelse – hensyntagen til bedømmelsesrapporterne – bedømmelsesrapport, der ikke er færdiggjort – ansvar – økonomisk tab – fortabelse af mulighed – ikke-økonomisk tab – fuld prøvelsesret – opfyldelse af en dom afsagt af Retten)

(2023/C 63/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SU (ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (ved C. Coucke og E. Karatza, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Med sit søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF har sagsøgeren, SU, nedlagt påstand dels om annullation af den afgørelse, der blev truffet af Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordningers (EIOPA) den 15. juli 2020, hvorved EIOPA ikke forlængede sagsøgerens kontrakt, og om fornødent af afgørelsen af 11. februar 2021, hvorved EIOPA afslog hendes klage, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som hun angiveligt har lidt som følge heraf.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (EIOPA) den 15. juli 2020 om ikke at forlænge SU's kontrakt som midlertidigt ansat annulleres.
- 2) EIOPA's afgørelse af 11. februar 2021 om afslag på SU's klage annulleres.
- 3) EIOPA betaler 10 000 EUR i erstatning for det økonomiske tab, som SU har lidt.
- 4) EIOPA betaler 5 000 EUR i erstatning for det ikke-økonomiske tab, som SU har lidt.
- 5) I øvrigt frifindes EIOPA.
- 6) EIOPA betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 320 af 9.8.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — SY mod Kommissionen

(Sag T-312/21) (¹)

(Personalesag – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19 – afgørelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for udvælgelsesprøven – annullationssøgsmål – ændring af meddelelsen om udvælgelsesprøven efter den delvise afholdelse af adgangsprøverne – manglende retsgrundlag – berettiget forventning – retssikkerhed – force majeure – ligebehandling – indrømmelse af særlige hensyn – tilrettelæggelse af prøverne på afstand – høj beståelsesprocent for interne ansøgere – passivitetssøgsmål)

(2023/C 63/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SY (ved advokat T. Walberer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Hohenecker, T. Lilamand og D. Milanowska som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren, SY, har med sit søgsmål, der er støttet på artikel 270 TEUF og artikel 91 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), i det væsentlige nedlagt påstand om, for det første, annullation af tillægget til meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/374/19 (EUT 2020, C 374 A, s. 3), som ændrede de nærmere retningslinjer for prøverne i denne udvælgelsesprøve som følge af udbruddet af covid-19, af Europa-Kommissionens indkaldelse af 20. november 2020 til at gennemføre en prøve, af den reserveliste, der blev opstillet efter den nævnte udvælgelsesprøve inden for området konkurrenceret, af afgørelserne vedrørende ansættelse af ansøgere foretaget på grundlag af denne reserveliste og af udvælgelseskomitéens afgørelse efter fornyet prøvelse om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten. Sagsøgeren har, for det andet, subsidiært nedlagt påstand om, at det i den dom, der skal afsiges, præciseres, hvilke konkrete krav Kommissionen skal iagttage for at genoprette den retsstilling, som han befandt sig i forud for den af den nævnte udvælgelseskomité begåede ulovlighed, med henblik på at gøre det muligt for udvælgelseskomitéen at opføre hans navn på reservelisten. For det tredje har sagsøgeren nedlagt påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat artikel 265 TEUF, idet Kommissionen ikke har tilsendt ham en afgørelse vedrørende hans administrative klage af 17. januar 2021.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) SY bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 310 af 2.8.2021.

Rettens dom af 11. januar 2023 — Hecht Pharma mod EUIPO — Gufic BioSciences (Gufic)

(Sag T-346/21) (¹)

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket Gufic – reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – offentlig og ekstern brug – omfanget af brugen – brugens art og form – brug for de varer, for hvilke varemærket er registreret]

(2023/C 63/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hecht Pharma (Bremervörde, Tyskland) (ved advokaterne C. Sachs og J. Sachs)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Schäfer, D. Hanf og A. Ringelhann, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Gufic BioSciences Ltd. (Mumbai, Indien) (ved advokaterne A. Wehlau og T. Uhlenhut)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 3. juni 2021 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2738/2019-2).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hecht Pharma GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af EUIPO afholdte omkostninger.
- 3) Gufic BioSciences Ltd bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 329 af 16.8.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — Hotel Cipriani mod EUIPO — Altunis (CIPRIANI FOOD)(Sag T-358/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-figurmærket CIPRIANI FOOD – reel brug af varemærket – arten af brugen – artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – omfanget af brugen – artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning 2017/1001]

(2023/C 63/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hotel Cipriani SpA (Venedig, Italien) (ved advokaterne M. Rieger Jansen, D. Op de Beeck og W. Pors)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Sociedade unipessoal, Lda (Funchal, Portugal) (ved advokaterne M. Pomares Caballero, E. Salis og T. Barber Giner)

Sagens genstand

Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 27. april 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1599/2020-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Hotel Cipriani SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt inden for rammerne af denne sag af EUIPO og af Altunis-Trading, Gestão e Serviços, Sociedade unipessoal, Lda.

⁽¹⁾ EUT C 338 du 23.8.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — TM mod ECB(Sag T-440/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – ansatte i ECB – ansættelse – meddelelse om ledig stilling – procedure med henblik på besættelse af en stilling som [fortrolige oplysninger udeladt] – udvælgelseskriterier – erhvervs erfaring – afslag på ansøgning – udnævnelse af en anden ansøger – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn – magtfordrejning – tjenestens interesse – ansvar – økonomisk og ikke-økonomisk tab)

(2023/C 63/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TM (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB) (ved B. Ehlers og D. Nessaf, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, hvorved sagsøgeren har nedlagt påstand dels om annullation af Den Europæiske Centralbanks (ECB) afgørelse af 15. december 2020 om ikke at udnævne sagsøgeren til stillingen som [fortrolige oplysninger udeladt] og udnævne [fortrolige oplysninger udeladt] til denne stilling, dels om erstatning for det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Centralbank (ECB) frifindes.
- 2) TM betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 391 af 27.9.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — Vanhoudt mod EIB

(Sag T-490/21) (¹)

(Personalesag – ansatte ved EIB – ansættelse – meddelelse om ledig stilling – afslag på ansøgning – udnævnelse af en anden ansøger – begrundelsespligt – uregelmæssighed under ansættelsesproceduren – åbenbart urigtigt skøn – ansvar)

(2023/C 63/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxembourg) (ved advokaterne L. Levi og A. Champetier)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (ved T. Gilliams, G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF og artikel 50a i statuten for Den Europæiske Unions Domstol har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation af Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) afgørelse af 16. december 2020, hvorved EIB meddelte afslag på sagsøgerens ansøgning til en stilling på niveau 6/5-D/E, og af den afgørelse, hvorved EIB udnævnte den udvalgte ansøger til stillingen, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank (EIB) frifindes.
- 2) Patrick Vanhoudt betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 422 af 18.10.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — Pierre Lannier mod EUIPO — Pierre Lang Trading (PL)(Sag T-530/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om et EU-figurmærke, der gengiver de store bogstaver »P« og »L« anbragt oven på hinanden – ældre EU-figurmærke, der gengiver en spejlet kombination af de store bogstaver »P« og »L« anbragt oven på hinanden – antagelse af klagen til realitetsbehandling ved appelkammeret – beføjelse til at indlede en klagesag – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 63/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pierre Lannier (Ernolsheim-lès-Saverne, Frankrig) (ved advokat N. Boespflug)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pierre Lang Trading GmbH (Wien, Østrig) (ved advokat A. Ginzburg)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. juni 2021 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1915/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pierre Lannier betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 422 af 18.10.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — Agrarfrost mod EUIPO — McCain (formen på en smiley)(Sag T-553/21) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – tredimensionalt EU-varemærke – formen på en smiley – reel brug af varemærket – artikel 18, stk. 1, andet afsnit, litra a), og artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – arten af brugen – ingen forandring af særpræget]

(2023/C 63/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Agrarfrost GmbH & Co. KG (Wildeshausen, Tyskland) (ved advokaterne A. Ebert-Weidenfeller og H. Förster)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Nicolás Gómez og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: McCain GmbH (Eschborn, Tyskland) (ved advokaterne C. Schmitt og M. Kinkeldey)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juni 2021 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1088/2020-5).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Agrarfrost GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 422 af 18.10.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — Eurol mod EUIPO — Pernsteiner (eurol LUBRICANTS)

(Sag T-636/21) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærke eurol LUBRICANTS – det ældre nationale ordmærke EUROLLUBRICANTS – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 15 og 57 i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 18 og 64 i forordning (EU) 2017/1001] – brug med indehaveren af varemærkets samtykke – ingen forandring af særpræget – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning 2017/1001]]

(2023/C 63/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurol BV (Nijverdal, Nederlandene) (ved advokaterne M. Driessen og G. van Roeyen)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: August Wolfgang Pernsteiner (Feldkirchen an der Donau, Østrig) (ved advokat J. Öhlböck)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. juli 2021 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2403/2020-2).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Eurol BV betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 471 af 22.11.2021.

Rettens dom af 14. december 2022 — Nempport Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret mod EUIPO — Newport Europe (NEMPORT LİMAN İŞLETMELERİ)

(Sag T-18/22) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-figurmærket NEMPORT LİMAN İŞLETMELERİ – det ældre EU-ordmærke Newport – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2023/C 63/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nempport Liman İşletmeleri Ve Özel Antrepo Nakliye Ticaret AŞ (Izmir, Tyrkiet) (ved advokat V. Martín Santos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Newport Europe BV (Moerdijk, Nederlandene)

Sagens genstand

Med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annulation af afgørelse truffet den 11. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 562/2021-4).

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. november 2021 af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 562/2021-4) annulleres.
- 2) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 84 af 21.2.2022.

Rettens dom af 14. december 2022 — Esedra mod Parlamentet

(Sag T-46/22) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter – udbudsprocedure – overordnet forvaltning af modtagelsesfacilitet for små børn i Europa-Parlamentet i Bruxelles – afvisning af tilbudsgivers tilbud – unormalt lavt tilbud – overensstemmelse mellem tilbud og kravene i udbudsbetingelserne – begrundelsespligt – åbenbart urigtigt skøn)

(2023/C 63/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Esedra (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Vastmans)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved M. Pencheva og M. Kazek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål nedlagt påstand om for det første annulation i henhold til artikel 263 TEUF af Europa-Parlamentets afgørelse af 26. november 2021 med overskriften »Offentlig udbudsprocedure PE PERS 2021 027 — Overordnet forvaltning af modtagelsesfacilitet for små børn i Europa-Parlamentet i Bruxelles, beliggende Rue Wayenberg«, hvorved det af sagsøgeren afgivne tilbud blev afvist, og kontrakten blev tildelt en anden tilbudsgiver, og for det andet om erstatning i henhold til artikel 268 TEUF for det tab, som sagsøgeren led som følge af denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Esedra bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 109 af 7.3.2022.

Rettsens kendelse af 6. december 2022 — CX mod Kommissionen

(Sag T-735/16) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – fjernelse fra tjenesten – afgørelse om at nedsætte sagsøgerens løn – ufornuddent at træffe afgørelse)

(2023/C 63/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og C. Ehrbar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation dels af Europa-Kommissionens afgørelse af 18. december 2015, for så vidt som sagsøgerens løn derved nedsættes i en periode på seks måneder, dels om nødvendigt af afgørelsen af 12. juli 2016 om afslag på sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse.
- 2) CX og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettsens kendelse af 6. december 2022 — CX mod Kommissionen

(Sag T-52/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – fjernelse fra tjenesten – afgørelse om genindplacering – påstand om annullation – ufornuddent at træffe afgørelse – påstand om erstatning – fortabelse af mulighed for forfremmelse – åbenbart, at søgsmålet er retligt ugrundet)

(2023/C 63/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Vernier, L. Radu Bouyon og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse om at genindplacere sagsøgeren i lønklasse AD 8, løntrin 5, med henblik på opfyldelse af dom af 13. december 2018, CX mod Kommissionen (T-743/16 RENV, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:937), som han hævder at have fået kendskab til ved skrivelse af 21. marts 2019, samt om nødvendigt af afgørelsen af 21. oktober 2019 om afslag på hans klage, dels om erstatning for det tab, som han hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse om påstanden om annullation.
- 2) I øvrigt afvises sagen, idet det er åbenbart, at den er retligt ugrundet.
- 3) CX og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 95 af 23.3.2020.

Rettens kendelse af 6. december 2022 — CX mod Kommissionen

(Sag T-280/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – fjernelse fra tjenesten – uforholdent at træffe afgørelse)

(2023/C 63/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Vernier og T. Bohr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af dels Europa-Kommissionens afgørelse af 28. juni 2019, hvorved sagsøgeren blev pålagt en sanktion i form af fjernelse fra tjenesten uden nedsættelse af pensionsrettigheder, dels om nødvendigt afgørelsen af 12. juli 2016 om afslag på sagsøgerens klage.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) CX og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 247 af 27.7.2020.

Rettens kendelse af 15. december 2022 — Leonardo mod Frontex(Sag T-675/20) ⁽¹⁾

(Aktindsigt – forordning (EF) nr. 1049/2001 – udbudsprocedure – tjeneste til luftovervågning – fjernstyret luftfartøjssystem – afslag på aktindsigt – de to hovedparters anmodning om, at det fastslås, at det er uforment at træffe afgørelse – sagen ikke hævet – forsvarlig retspleje – uforment at træffe afgørelse)

(2023/C 63/60)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Leonardo SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne M. Esposito, F. Caccioppoli og G. Calamo)

Sagsøgt: Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) (ved H. Caniard, T. Knäbe og W. Szmidt, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Med søgsmålet, der er støttet på artikel 263 TEUF, har sagsøgeren i det væsentlige nedlagt påstand om annullation af afgørelsen, der blev truffet af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) den 5. oktober 2020, hvorved dette afslog den genfremsatte begæring om aktindsigt, som sagsøgeren havde fremsat i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Leonardo SpA bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 19 af 18.1.2021.

Rettens kendelse af 19. december 2022 — XH mod Kommissionen(Sag T-522/21) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2020 – afgørelse om afslag på at ændre sagsøgerens sagsakter i Sysper 2 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren – søgsmålsfrister – ufravigelig karakter – begyndelsestidspunkt – ansøgning om retshjælp – suspension af fristerne – beregning af fristerne – for sent anlagt – omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure – undskyldelig fejl – afvisning)

(2023/C 63/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: XH (ved advokat K. Górny-Salwarowska)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Brauhoff, L. Hohenecker og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF nedlagt påstand for det første om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 24. november 2020 om afslag på at ændre sagsøgerens sagsakter i Sysper 2, som blev opretholdt ved afgørelse af 16. juni 2021 om afslag på sagsøgerens klage, for det andet om annullation af Kommissionens afgørelse af 12. november 2020 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over forfremmede tjenestemænd i 2020, som blev opretholdt ved afgørelse af 8. juni 2021 om afslag på sagsøgerens klage, og for det tredje om erstatning for den lidte skade.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) XH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 237 af 20.6.2022.

Retstens kendelse af 7. december 2022 — WhatsApp Ireland mod Det Europæiske Databeskyttelsesråd

(Sag T-709/21) (¹)

[Annullationssøgsmål – beskyttelse af personoplysninger – udkast til afgørelse fra den ledende tilsynsmyndighed – bilæggelse af tvister mellem tilsynsmyndigheder ved Det Europæiske Databeskyttelsesråd – bindende afgørelse – artikel 60, stk. 4, og artikel 65, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679 – retsakt, der ikke kan være genstand for søgsmål – forberedende retsakt – ikke umiddelbart berørt]

(2023/C 63/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WhatsApp Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne H.-G. Kamann, F. Louis og A. Vallery, solicitors P. Nolan, B. Johnston og C. Monaghan samt barristers P. Sreenan, D. McGrath, SC, C. Geoghegan og E. Egan McGrath)

Sagsøgt: Det Europæiske Databeskyttelsesråd (ved I. Vereecken og G. Le Grand, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne G. Ryelandt, E. de Lophem og P. Vernet)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Det Europæiske Databeskyttelsesråds bindende afgørelse 1/2021 af 28. juli 2021 om den tvist mellem de berørte tilsynsmyndigheder, der er opstået med hensyn til et udkast til afgørelse om WhatsApp, som er udarbejdet af Data Protection Commission (den irske tilsynsmyndighed til beskyttelse af fysiske personers personoplysninger).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse vedrørende de anmodninger om intervention, der er fremsat af Republikken Finland, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Computer & Communication Industry Association, og de anmodninger om fortrolighed, som de har givet anledning til.
- 3) WhatsApp Ireland Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Databeskyttelsesråd afholdte omkostninger, med undtagelse af de omkostninger, som sidstnævnte har haft i forbindelse med anmodningerne om intervention.
- 4) Det Europæiske Databeskyttelsesråd, Republikken Finland, Kommissionen, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og Computer & Communication Industry Association bærer hver især de omkostninger, som de har afholdt i forbindelse med anmodningerne om intervention.

(¹) EUT C 2 af 3.1.2022.

Rettenns kendelse af 14. december 2022 — ICA Traffic mod Kommissionen(Sag T-717/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – offentlige kontrakter – udbud med forhandling uden forudgående offentliggørelse af udbudsbekendtgørelse – levering af desinfektionsrobotter til europæiske hospitaler i forbindelse med covid-19-krisen – maksimal mængde varer til levering som led i en rammeaftale – retsakt, som indgår i et rent kontraktforhold – retsakt, der ikke kan gøres til genstand for et søgsmål – afvisning)

(2023/C 63/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ICA Traffic GmbH (Dortmund, Tyskland) (ved advokaterne S. Hertwig og C. Vogt)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Mantl, B. Araujo Arce og M. Ilkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med sit søgsmål, som er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens angivelige afgørelse, som blev offentliggjort ved pressemeddelelse af 21. september 2021, om at bestille yderligere 105 desinfektionsrobotter, der benytter ultraviolet lys, til de europæiske hospitaler (covid-19).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) ICA Traffic GmbH betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 2 af 3.1.2022.

Rettenns kendelse af 7. december 2022 — Sunrise Medical og Sunrise Medical Logistics mod Kommissionen(Sag T-721/21) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – toldunion – fælles toldtarif – told- og statistiknomenklatur – tarifering i den kombinerede nomenklatur – toldposition – regelfastsættende retsakt, som omfatter gennemførelsesforanstaltninger – ikke individuelt berørt – afvisning)

(2023/C 63/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Sunrise Medical BV (Amsterdam, Nederlandene) og Sunrise Medical Logistics BV (Amsterdam) (ved advokaterne L. Ruessmann og J. Beck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Hradil og M. Salyková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgerne har med deres søgsmål, der er anlagt i henhold til artikel 263 TEUF, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1367 af 6. august 2021 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT 2021, L 294, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sunrise Medical BV og Sunrise Medical Logistics BV betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 24 af 17.1.2022.

Rettens kendelse af 16. december 2022 — EMS mod EUIPO (AIRFLOW)

(Sag T-751/21) (¹)

[Annullationsøgsmål – EU-varemærker – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – ordmærket AIRFLOW – absolutte registreringshindringer – mangel på fornødent særpræg – beskrivende karakter – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2023/C 63/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EMS Electro Medical Systems GmbH (München, Tyskland) (ved advokaterne K. Scheib og C. Schulte)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee og E. Nicolás Gómez, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 29. september 2021 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 546/2021-4).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) EMS Electro Medical Systems GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 64 af 7.2.2022.

Rettens kendelse af 14. december 2022 — Kremer mod Kommissionen

(Sag T-110/22) (¹)

(Personalesag – kontraktansatte – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – annullationsøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af den overførte kapital, der ikke har ført til en godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – klagefrist – ugrundet berigelse – afvisning)

(2023/C 63/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Christiane Kremer (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne D. Grisay og A. Ansay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin, M. Brauhoff og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge og M. Windisch, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og I. Demoulin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige principalt nedlagt påstand dels om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse af 24. februar 2022, hvorved Kommissionen meddelte afslag på sagsøgerens klage, for så vidt som den vedrørte annullation af meddelelsen af 13. januar 2017 om fastsættelse af sagsøgerens pensionsrettigheder, dels om, at sagsøgerens aktmappe fremsendes til Kommissionens ansættelsesmyndighed med henblik på fastlæggelse af det beløb, der skal tilbagebetales til ham, og subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på 55 401,07 EUR for ugrundet berigelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Christiane Kremer bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 158 af 11.4.2022.

Rettens kendelse af 14. december 2022 — Baert mod Kommissionen

(Sag T-111/22) (¹)

(Personalesag – alderspension – pensionsrettigheder optjent inden indtræden i Unionens tjeneste – overførsel til Unionens ordning – godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – annullationssøgsmål – anmodning om tilbagebetaling af den overførte kapital, der ikke har ført til godskrivelse af pensionsgivende tjenesteår – klagefrist – ugrundet berigelse – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2023/C 63/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rhonny Baert (Deinze, Belgien) (ved advokaterne D. Grisay og A. Ansay)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin, M. Brauhoff og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved J. Van Pottelberge og M. Windisch, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og I. Demoulin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Med et søgsmål støttet på artikel 270 TEUF har sagsøgeren i det væsentlige principalt nedlagt påstand dels om annullation af den angiveligt stiltiende afgørelse truffet af Europa-Kommissionen den 28. februar 2022, hvorved Kommissionen meddelte afslag på sagsøgerens klage, for så vidt som den vedrørte annullation af meddelelsen af 21. december 2016 om fastsættelse af sagsøgerens alderspensionsrettigheder, dels om, at sagsøgerens aktmappe fremsendes til Kommissionens ansættelsesmyndighed med henblik på fastlæggelse af det beløb, der skal tilbagebetales til ham, og subsidiært påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale 31 066,80 EUR i erstatning for ugrundet berigelse.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Rhonny Baert bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

3) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 158 af 11.4.2022.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 24. november 2022 — Belavia mod Rådet

(Sag T-116/22 R)

(Særlige rettergangsformer – den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik – restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Belarus – anmodning om udsættelse af gennemførelsen – ingen uopsættelighed)

(2023/C 63/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Belavia — Belarusian Airlines AAT (Minsk, Belarus) (ved advokaterne N. Tuominen og L. Engelen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Boggio-Tomasaz og A. Antoniadis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål støttet på artikel 278 TEUF og 279 TEUF i det væsentlige anmodet om, at fuldbyrdelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2021/2125 af 2. december 2021 om gennemførelse af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Hviderusland (EUT 2021, L 430 I, s. 16), og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2021/2124 af 2. december 2021 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Belarus (EUT 2021, L 430 I, s. 1), udsættes for så vidt som de vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Rettens kendelse af 21. december 2022 — Suicha mod EUIPO — Michael Kors (Switzerland) International (MK MARKTOMI MARKTOMI)

(Sag T-264/22) (¹)

[EU-varemærker – ugyldighedssag – EU-figurmærket MK MARKTOMI – det ældre EU-figurmærke MK MICHAEL KORS – relativ ugyldighedsgrund – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 60, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001 – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet]

(2023/C 63/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lin Suicha (Wenxi, Kina) (ved advokat J. Donoso Romero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája og I. Stoycheva, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Michael Kors (Switzerland) International GmbH (Manno, Schweiz) (ved advokaterne J. van Manen, E. van Gelderen og L. Fresco)

Sagens genstand

Med søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. marts 2022 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1899/2021-1).

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Lin Suicha bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som er afholdt af Michael Kors (Switzerland) International GmbH.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 244 af 27.6.2022.

Rettens kendelse af 9. december 2022 — AMO Development mod EUIPO (Medicinsk udstyr)

(Sag T-311/22) ⁽¹⁾

(EF-design – EF-design, der gengiver medicinsk udstyr – ingen ansøgning om fornyelse – slettelse af designet ved registreringens udløb – begæring om restitutio in integrum – artikel 67 i forordning (EF) nr. 6/2002 – pligt til at udvise omhu – åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2023/C 63/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: AMO Development LLC (Santa Ana, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitor J. Day og advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Klee og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sagsøgeren har med sit søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. marts 2022 af Tredje Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1433/2021-3).

Konklusion

- 1) Sagen afvises, idet den er åbenbart retligt ugrundet.
- 2) AMO Development LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 276 af 18.7.2022.

Sag anlagt den 14. november 2022 — Portumo Madeira m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-713/22)**

(2023/C 63/71)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Portumo — Madeira — Montagem e Manutenção de Tubaria SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal), Ponticelli — Consultadoria Técnica SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal) og Ponticelli Angoil — Serviços Para a Indústria Petrolífera SA (Zona Franca da Madeira) (Funchal) (ved advokaterne M. Muñoz Pérez og P. Casillas Vázquez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III, (meddelt under nummer C(2020) 8550) ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, og det heri indeholdte påbud om tilbagesøgning af støtten.
- Mere subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, og det heri indeholdte påbud om tilbagesøgning af støtten, eftersom der blev anvendt en urigtig beregningsmetode til fastlæggelse af støttens grundbeløb.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat fire anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Kommissionens afgørelse af 27. juni 2007 i sag N421/2006, af Kommissionens afgørelse af 2. juli 2013 i sag SA.34160 (2011/N), af Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 samt af artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF, artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF, 54 TEUF og 56 TEUF, for så vidt som Kommissionen anlagde en indskrænkende fortolkning af begreberne »virksomhed, der faktisk og fysisk udføres på Madeira« og »oprettelse og bevarelse af arbejdspladser i regionen«.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF, eftersom støtteordningen ikke blev erklæret umiddelbart forenelig med det indre marked i henhold til denne bestemmelse.

Med det tredje anbringende, der er fremsat subsidiært, gøres det gældende, at den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, er ugyldig, eftersom det heri indeholdte påbud om tilbagesøgning er i strid med artikel 16, stk. 1, i forordning 2015/1589, idet det er uforeneligt med det generelle princip om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

Med det fjerde anbringende gøres det mere subsidiært gældende, at den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, er ugyldig, eftersom beregningen af den angivelige statsstøttes beskatningsgrundlag er urigtig.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 217, s. 49.

Sag anlagt den 15. november 2022 — Nova Ship Invest mod Kommissionen**(Sag T-720/22)**

(2023/C 63/72)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Nova Ship Invest, Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne M. Muñoz Pérez og P. Casillas Vázquez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III, (meddelt under nummer C(2020) 8550) ⁽¹⁾ annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, og det heri indeholdte påbud om tilbagesøgning af støtten.
- Mere subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, og det heri indeholdte påbud om tilbagesøgning af støtten, eftersom der blev anvendt en urigtig beregningsmetode til fastlæggelse af støttens grundbeløb.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Kommissionens afgørelse af 27. juni 2007 i sag N421/2006, af Kommissionens afgørelse af 2. juli 2013 i sag SA.34160 (2011/N), af Retningslinjer for statsstøtte med regionalt sigte for 2007-2013 samt af artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF, artikel 21 TEUF, 45 TEUF, 49 TEUF, 54 TEUF og 56 TEUF, for så vidt som Kommissionen anlagde en indskrænkende fortolkning af begreberne »virksomhed, der faktisk og fysisk udføres på Madeira« og »oprettelse og bevarelse af arbejdspladser i regionen«.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra a), TEUF, eftersom støtteordningen ikke blev erklæret umiddelbart forenelig med det indre marked i henhold til denne bestemmelse.

Med det tredje anbringende, der er fremsat subsidiært, gøres det gældende, at den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, er ugyldig, eftersom det heri indeholdte påbud om tilbagesøgning er i strid med artikel 16, stk. 1, i forordning 2015/1589, idet det er uforeneligt med det generelle princip om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet.

Med det fjerde anbringende gøres det mere subsidiært gældende, at den anfægtede afgørelses artikel 4, stk. 1, er ugyldig, eftersom tilbagesøgningen af støtten er baseret på en urigtig metode til beregning af støttegrundlaget.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 217, s. 49.

Sag anlagt den 15. november 2022 — Neottolema mod Kommissionen**(Sag T-724/22)**

(2023/C 63/73)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Neottolema, Lda (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne G. Leite de Campos og M. Clemente)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1-3, artikel 4, stk. 1-3, artikel 4, stk. 4, andet sætningsled, samt artikel 5 og 6 i Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III (meddelt under nummer C(2020) 8550)⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 21-23 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015.

Det andet anbringende vedrører et uløseligt modsætningsforhold mellem den anfægtede afgørelse og retsgrundlaget herfor.

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling som fastsat i artikel 5 TEU.

Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, eftersom der ikke foreligger statsstøtte i nogle af de tilfælde, der er omhandlet af afgørelsen, og den portugisiske stat har opnået en ugrundet berigelse som følge af en tilsidesættelse af princippet om, at lovovertræderen (den portugisiske stat) ikke må opnå en fordel.

Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 26 TEUF hvad angår fremme af det indre marked.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 217, s. 49.

Sag anlagt den 15. november 2022 — Register.com mod Kommissionen**(Sag T-725/22)**

(2023/C 63/74)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Register.com LP — Sucursal em Portugal (Zona Franca da Madeira) (Funchal, Portugal) (ved advokaterne: G. Leite de Campos og M. Clemente)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-3, artikel 4, stk. 1-3, artikel 4, stk. 4, andet sætningsled, samt artikel 5 og 6 i Kommissionens afgørelse (EU) 2022/1414 af 4. december 2020 om støtteordning SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) gennemført af Portugal for Zona Franca da Madeira (ZFM) — ordning III ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 21-23 i Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13. juli 2015.

Det andet anbringende vedrører et uløseligt modsætningsforhold mellem den anfægtede afgørelse og retsgrundlaget herfor.

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om kompetencetildeling som fastsat i artikel 5 TEU.

Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF, eftersom der ikke foreligger statsstøtte i nogle af de tilfælde, der er omhandlet af afgørelsen, og den portugisiske stat har opnået en ugrundet berigelse som følge af en tilsidesættelse af princippet om, at lovovertræderen (den portugisiske stat) ikke må opnå en fordel.

Det femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 26 TEUF hvad angår fremme af det indre marked.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 217, s. 49.

Sag anlagt den 6. december 2022 — TB mod ENISA

(Sag T-760/22)

(2023/C 63/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TB (ved advokaterne L. Levi og N. Flandin)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed (ENISA)

Sagsøgerens påstande

- Karriereudviklingsrapport for 2020 udfærdiget af ENISA's administrerende direktør ved afgørelse nr. 8/2022 af 3. februar 2022 annulleres, for så vidt som den indeholder følgende bemærkninger:
 - B.1 »Arbejdsindsats«, s. 4, nr. 2) Udarbejdelse af en politik til bekæmpelse af svig, ajourføring af politikken for whistleblowing og adfærdskodeksen:
 - »[...] Politikken for whistleblowing er blevet ajourført af PO som konceptudkast, men har ikke været genstand for forudgående godkendelse fra Kommissionens tjenestegrene, hvilket var en specifik forudsætning (jf. revisionsklausulen i bestyrelsesafgørelsen) for at foretage ajourføring af politikken for whistleblowing. Hvad angår ENISA's adfærdskodeks blev Kommissionens afgørelse i den form, hvorpå den er blevet offentliggjort (bog), vedlagt som bilag til bestyrelsens afgørelse om en strategi til bekæmpelse af svig. Adfærdskodeksen er således ikke blevet vedtaget af bestyrelsen. Det fremgår af handlingsplanen for strategien til bekæmpelse af svig for 2021, at der skal udarbejdes en adfærdskodeks i form af en afgørelse fra bestyrelsen.«

- B.1 »Arbejdsindsats«, s. 4, nr. 3) Opnåelse af en optimal forpligtelsesgrad:
 - »[...] men budgetforvaltningen kan stadig forbedres (navnlig med henblik på overvågning af C8 og fremførsler)«.
- Punkt B.2 »Kvalifikationer«, s. 4:
 - »[...] Hvad angår finansieringsstrømmene opstod der i PO imidlertid flere situationer, som gav anledning til registrering af undtagelser, navnlig i form af efterfølgende forpligtelser eller forkert anvendelse af C8- og C1-midler, hvoraf en vedrørte et beløb på over 10 000,00 EUR.«
- Punkt B.3 »Adfærd«, s. 6:
 - »[...] Det har desuden også ført til nogle situationer, hvor en midlertidigt ansat eksempelvis repræsenterer agenturet over for internationale samarbejdspartnere i forbindelse med fælles meddelelser (forberedelse af ECSM med amerikanske partnere)«.
- Om nødvendigt annulleres afgørelsen af 26. august 2022 om afslag på sagsøgerens klage over karriereudviklingsrapporten for 2020 og over afgørelse nr. 8/2022 af 3. februar 2022 truffet af ENISA's administrerende direktør.
- Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed tilpligtes betale sagsøgeren erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Den Europæiske Unions Agentur for Cybersikkerhed tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om, at karriereudviklingsrapporten for 2020 og klageafgørelsen er ulovlige, for så vidt som der ikke blev gennemført en egentlig dialog, og idet den nye bedømmelsesprocedure medførte en tilsidesættelse af administrativ meddelelse nr. 1/2021, s. 9, og af artikel 6, stk. 3, i afgørelse MB/2015/15.
2. Andet anbringende om, at karriereudviklingsrapporten for 2020 og klageafgørelsen er behæftet med åbenbart urigtige skøn og en utilstrækkelig begrundelse og medfører tilsidesættelse af artikel 5 i afgørelse MB/2015/15 og af administrativ meddelelse nr. 1/2021, s. 11 og 12.
3. Tredje anbringende om, at karriereudviklingsrapporten for 2020 og klageafgørelsen er behæftet med en tilsidesættelse af reglerne om objektivitet og upartiskhed, idet de indebærer tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, tilsidesættelse af omsorgs- og bistandspligten og desuden tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Sag anlagt den 18. december 2022 — Frajese mod Kommissionen

(Sag T-786/22)

(2023/C 63/76)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Giovanni Frajese (Rom, Italien) (ved advokaterne O. Milanese og A. Montanari)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Følgende annulleres:

- 1) Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 3. oktober 2022 om udstedelse af markedsføringstilladelse til det humanmedicinske lægemiddel »Spikevax — elasomeran« i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004⁽¹⁾ og om ophævelse af afgørelse C (2021) 94 (final), offentliggjort i *EU-tidende* den 30. november 2022, og

- 2) Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 10. oktober 2022 om udstedelse af markedsføringstilladelse til det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty — tozinameran, COVID-19 mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret)« i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 og om ophævelse af afgørelse C (2020) 9598 (final), offentliggjort i *EU-tidende* den 30. november 2022.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Det første anbringende om den manglende eller ufuldstændige undersøgelse af effektivitet og sikkerhed i strid med forordning (EF) nr. 207/2006⁽¹⁾, forordning (EF) nr. 726/2004 og direktiv 2001/83/EF⁽²⁾, med traktaterne og med EU-retten.

Sagsøgeren har i denne henseende gjort følgende gældende:

- Manglende eller ufuldstændig undersøgelse. De forpligtelser, der pålægges ved udstedelse af tilladelser på særlige vilkår, er ikke blevet overholdt, og randomiserede placebokontrollerede dobbeltblinde kliniske forsøg er aldrig blevet afsluttet. I bilagene til de anfægtede gennemførelsesafgørelser er indeholdt en udtrykkelig erklæring om manglende undersøgelser, der anses for essentielle og uomgængelige i forhold til forordning nr. 726/2004 og nr. 507/2006 og i forhold til direktiv 2001/83 med henblik på udstedelse af ordinære markedsføringstilladelser. De tilladte lægemidler indeholder hjælpestoffer (ALC-0315, ALC-0159 og SM-102), der kun er godkendt med henblik på anvendelse til forskningsformål med et udtrykkeligt forbud mod anvendelse til mennesker og dyr. Den anvendte teknologiske sikkerhed er ikke påvist, ligesom den ikke har været genstand for forsøg, og dens toksikologisk-farmakologiske aspekter er ikke blevet undersøgt.
- Manglende gennemførelse af undersøgelserne eller afslutning heraf før tid i forhold til den tidsramme, der oprindeligt var fastsat. I løbet af de sidste to år kunne det konstateres, at de tilladte lægemidler hverken havde steriliserende virkning eller kunne nedbringe sygdommens alvorlige følger. Dette bevis er ikke blevet ført, da placebogrupperne blev vaccineret, således at der ingen kontrolgruppe var. De tilladte lægemidler er desuden ikke sikre, hvilket er påvist ved utallige offentliggjorte undersøgelser og ved lægemiddelovervågningens egne data, idet de sættes i forbindelse med den kraftige stigning af dødeligheden, der er blevet påvist i alle EU-lande og alle øvrige lande uden for EU, der har ført intensive vaccinationskampagner, således som det udtrykkeligt er anført og hævdet i stævningen.
- Selskabernes manglende indgivelse af anmodninger om konvertering af tilladelserne. Tilladelserne er alene blevet konverteret til ordinære tilladelser på grundlag af »fremlagte data«, og uden at der er blevet indgivet en specifik *anmodning* om konvertering fra medicinalsselskaberne, hvilket er i åbenbar strid med proceduren.
- Udvalgets fuldstændige udtalelse mangler.
- Manglende meddelelse til medlemsstaterne i strid med artikel 10 i forordning nr. 726/2004.

2. Det andet anbringende om tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet.

Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende, at de anfægtede gennemførelsesafgørelser tilsidesætter forsigtighedsprincippet, således som dette er fastlagt i Rio de Janeiroerklæringen af 1992 og gennemført i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som finder anvendelse, når et fænomen, et produkt eller en fremgangsmåde kan have potentielt skadelige virkninger, og hvor det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå risikoen. Anvendelsen af disse principper på det sundhedsmæssige område og i forbindelse med nyskabelser inden for farmakologien indebærer, at såfremt der består en videnskabelig usikkerhed, som kan give anledning til en alvorlig og irreversibel risiko, skal valget om, hvorvidt produktet skal anvendes, nødvendigvis falde ud til fordel for ikke at anvende produktet, idet hensynet til beskyttelsen af menneskers sundhed skal være fremherskende.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31.3.2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT 2004, L 136, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 507/2006 af 29.3.2006 om tilladelse til markedsføring af humanmedicinske lægemidler omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 på særlige vilkår (EUT 2006, L 92, s. 6).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6.11.2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT 2001, L 311, s. 67).

Sag anlagt den 19. december 2022 — PT mod Kommissionen

(Sag T-788/22)

(2023/C 63/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: PT (ved advokat S. Orlandi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale sagsøgeren den ajourførte kapitalværdi af de pensionsrettigheder, som hun har overført til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende.

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger ugrundet berigelse, idet hun har overført sine pensionsrettigheder til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning (herefter »EU-pensionsordningen«), hvilket har givet anledning til en »godskrivning« af pensionsgivende tjenesteår i EU-pensionsordningen. Denne »godskrivning« har imidlertid ikke medført en forhøjelse af det pensionsbeløb, som udbetales til hende i henhold til artikel 77, stk. 4, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), og som udelukkende beregnes på grundlag af de år, hvori hun har gjort tjeneste (med undtagelse af de pensionsgivende tjenesteår, der er godskrevet i forbindelse overførslen af pensionsrettigheder).

Afvisningen af at tilbagebetale værdien af de pensionsrettigheder, som ikke har nogen virkning, når eksistensminimumsmekanismen som omhandlet i vedtægtens artikel 77, stk. 4, finder anvendelse, medfører ifølge sagsøgeren en ugrundet berigelse for Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 1. december 2022 — Sberbank Europe mod ECB

(Sag T-790/22)

(2023/C 63/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sberbank Europe AG (Wien, Østrig) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgerens påstande

- ECB's afgørelse af 21. september 2022, hvorved ECB gav afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i ECB's vurdering af at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til bestemmelserne om aktindsigt i forhold til Sberbank Slovenia (Sberbank banka d.d), annulleres.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om, at ECB tilsidesatte sagsøgerens rettigheder ved ikke at behandle sagsøgerens anmodning i én samlet afgørelse, som tager alle relevante retlige aspekter i betragtning, og særligt at ECB så bort fra visse grunde til aktindsigt, at ECB kunstigt neutraliserede visse grunde til aktindsigt, at ECB fejlfortolkede aktindsigtsordningen på en måde, der begrænser snarere end udvider aktindsigt og gennemsigtighed, at ECB ikke fortolkede alle aktindsigtsordninger på en sammenhængende måde, at ECB ikke gav en tilstrækkelig begrundelse, at ECB begik en fejl ved at vedtage en særskilt afgørelse om en potentiel ret til aktindsigt i henhold til SSM-forordningens ⁽¹⁾ artikel 22, stk. 2, og SSM-rammeforordningens ⁽²⁾ artikel 32, stk. 1, at ECB fejlagtigt ikke tog princippet om effektiv retsbeskyttelse i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i betragtning, og at ECB urigtigt påtog sig en forpligtelse til at tilbageholde den uredigerede udgave af vurderingen af at være nødlidende eller forventeligt nødlidende.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er utilstrækkeligt begrundet og behæftet med åbenbart urigtige skøn, fordi der ikke er nogen mærkbar grund til eller nogen forklaring på, hvorfor særligt de uredigerede dele af vurderingen af at være nødlidende eller forventeligt nødlidende skulle tilbageholdes.
3. Tredje anbringende om, at ECB fejlfortolkede og anvendte artikel 4, stk. 1, litra c), i ECB's afgørelse om aktindsigt ⁽³⁾, SSM-forordningens artikel 27, artikel 53 i CRD IV (kapitalkravsdirektivet) ⁽⁴⁾ og *Baumeister*-dommen fra Domstolen ⁽⁵⁾ ukorrekt.
4. Fjerde anbringende om, at ECB fejlfortolkede og anvendte artikel 4, stk. 2, i ECB's afgørelse om aktindsigt, ukorrekt.
5. Femte anbringende om, at den anfægtede afgørelse lider af formmangler, fordi ECB ikke gav aktindsigt i sagen i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder under den procedure, der førte til vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63).

⁽²⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16.4.2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (EUT 2014, L 141, s. 1).

⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 4.3.2004 om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks dokumenter (ECB/2004/3) (2004/258/EF) (EUT 2004, L 80, s. 42).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176 s. 338).

⁽⁵⁾ Domstolens dom af 19.6.2018 *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* mod Ewald Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464).

**Sag anlagt den 26. december 2022 — Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles m.fl.
mod Rådet**

(Sag T-797/22)

(2023/C 63/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles (Bruxelles, Belgien) og ti andre sagsøgere (ved advokaterne P. de Bandt, T. Ghysels, J. Nowak, T. Bontinck og A. Guillerme)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Artikel 1, nr. 12), i Rådets forordning (EU) 2022/1904 af 6. oktober 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og artikel 1, nr. 13), i Rådets forordning (EU) 2022/2474 af 16. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, for så vidt som disse bestemmelser erstatter og ændrer henholdsvis artikel 5n, stk. 2 og stk. 4-12, og artikel 5n, stk. 2 og stk. 4-11, i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, for så vidt angår juridiske rådgivningsydelse.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at den grundlæggende ret til beskyttelse af privatlivet og den grundlæggende ret til adgang til domstolsprøvelse, der er fastsat i artikel 7, henholdsvis artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, er blevet tilsidesat, idet den generelle ordning, hvorved det forbydes at yde juridisk rådgivning, udgør et indgreb i enhver borgers ret til at henvende sig til en advokat for at få juridisk rådgivning og et indgreb i princippet om advokaters tavshedspligt og i princippet om advokaters uafhængighed.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at proportionalitetsprincippet er blevet tilsidesat, idet indførelsen af en generel ordning, hvorved det forbydes at yde juridisk rådgivning, ikke er egnet til at nå de legitime mål, som Unionen forfølger i forbindelse med konflikten mellem Rusland og Ukraine, og går ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at nå disse mål.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at retssikkerhedsprincippet er blevet tilsidesat, idet den indførte ordning, hvorved det forbydes at yde juridisk rådgivning, hverken er klar eller præcis og på ingen måde gør det muligt at forudsige dens anvendelse.

Sag anlagt den 28. december 2022 — Ordre des avocats à la cour de Paris og Couturier mod Rådet

(Sag T-798/22)

(2023/C 63/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Ordre des avocats à la cour de Paris (Paris, Frankrig) og Julie Couturier (Paris) (ved advokat L. Donnedieu de Vabres)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Retten erklærer at have kompetence til at træffe afgørelse om det foreliggende annullationssøgsmål, idet Rettens kompetence til at foretage en fuldstændig legalitetskontrol på ingen måde er begrænset for så vidt angår en forordning vedtaget på grundlag af artikel 215 TEUF, som gennemfører Unionens holdninger vedtaget inden for rammerne af FUSP.
- Sagsøgernes søgsmål antages til realitetsbehandling i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF.

- Artikel 1, nr. 12), i Rådets forordning (EU) 2022/1904 af 6. oktober 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og artikel 1, nr. 13), i Rådets forordning (EU) 2022/2474 af 16. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 833/2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, annulleres, for så vidt som disse bestemmelser erstatter og ændrer henholdsvis artikel 5n, stk. 2 og 4-12, i Rådets forordning (EU) nr. 833/2014 af 31. juli 2014 om restriktive foranstaltninger på baggrund af Ruslands handlinger, der destabiliserer situationen i Ukraine, og samme forordnings artikel 5n, stk. 2 og 4-11, vedrørende juridisk rådgivning, og for så vidt som nævnte artikel 5n, som ændret:
 - tilsidesætter begrundelsespligten fastsat i artikel 296 TEUF
 - tilsidesætter:
 - advokaters tavshedspligt, der er beskyttet ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
 - retten til at opsøge »rådgivning« fra en advokat, der er beskyttet ved artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettighederuden at hverken det væsentligste indhold af disse rettigheder og friheder eller proportionalitetsprincippet respekteres, således som det kræves i henhold til artikel 52, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Det første anbringende om tilsidesættelse af begrundelsespligten fastsat i artikel 296 TEUF.
 - Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at Rådet ikke har givet en forklaring med hensyn til begrundelsen for det generelle forbud mod at yde juridisk rådgivning inden for den frivillige retspleje. Den eneste betragtning vedrørende dette generelle forbud (19. betragtning til forordning 2022/1904) består således blot i en definition af de pågældende ydelser, og udgør på ingen måde en »klar og utvetydig« angivelse af »de betragtninger, som den institution, der har udstedt retsakten, har lagt til grund«, hvilket imidlertid kræves af Domstolen og Retten. Eftersom den ikke angiver grundene til dette forbud og en angivelse af, på hvilken måde forbuddet gør det muligt at opnå det forfulgte formål, gør den det derfor ikke muligt for sagsøgerne at opnå kendskab til begrundelserne for den trufne foranstaltning eller muligt for den kompetente ret at udøve sin kontrol.
2. Det andet anbringende om tilsidesættelse af advokaters tavshedspligt.
 - Ifølge sagsøgerne er en advokat, som ønsker at rådgive en juridisk person eller enhed med hjemsted i Rusland, idet denne advokat vurderer, at sådan juridisk rådgivning er omfattet af anvendelsesområdet for undtagelserne i artikel 5n, stk. 10, i forordning nr. 833/2014, som ændret, nødsaget til at anmode om forudgående tilladelse fra den kompetente nationale myndighed, og må derved meddele denne myndighed oplysninger, der imidlertid efter deres art er strengt fortrolige, ikke alene med hensyn til indholdet af, men også om selve eksistensen af den rådgivning, som advokaten foretager, og om dennes potentielle klient. Dette indgreb i advokaters tavshedspligt er hverken hensigtsmæssigt i forhold til at opnå det formål, der forfølges, eller strengt nødvendigt med henblik på dette formål.
3. Det tredje anbringende om tilsidesættelse af retten til at opsøge »rådgivning« fra en advokat.
 - Idet artikel 5n i forordning nr. 833/2014, som ændret, fratager en person retten til juridisk rådgivning fra en advokat, forhindrer bestemmelsen ifølge sagsøgerne denne person i at blive oplyst om rækkevidden af den pågældendes rettigheder og muligheden for at være i stand til at træffe afgørelse om at indbringe spørgsmål for en kompetent ret. Retten til rådgivning skal imidlertid beskyttes for så vidt angår retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47. Denne tilsidesættelse af retten til at opsøge »rådgivning« er hverken hensigtsmæssigt i forhold til at opnå det formål, der forfølges, eller strengt nødvendigt med henblik på dette formål.

Sag anlagt den 30. december 2022 — TZ mod Rådet**(Sag T-803/22)**

(2023/C 63/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: TZ (ved advokat J. Janssen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annullationspåstandene i denne stævning antages til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold heri.
- Kapitel III i Rådets forordning (EU) 2022/1854 af 6. oktober 2022 om et nødindgreb for at imødegå høje energipriser ⁽¹⁾ (herefter »den anfægtede forordning«) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede forordnings artikel 15, for så vidt som den tillader opkrævning af et solidaritetsbidrag med tilbagevirkende kraft for 2022.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Det første anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at det var ukorrekt at vedtage den anfægtede forordning på grundlag af artikel 122, stk. 1, TEUF, og at den burde have været vedtaget af Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med den særlige lovgivningsprocedure, idet den anfægtede forordning indeholder skatteforanstaltninger.
2. Det andet anbringende, hvorved sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede forordning udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten som fastsat i artikel 1 i den første protokol til EMRK og af artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt af det EU-retlige legalitetsprincip og retssikkerhedsprincip, idet den anfægtede forordning tillader en anvendelse med tilbagevirkende kraft.

⁽¹⁾ EUT 2022, L 261, s. 1.

Sag anlagt den 22. december 2022 — Polen mod Europa-Kommissionen**(Sag T-830/22)**

(2023/C 63/82)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna og S. Żyrek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelser, der er indeholdt i skrivelser af 12. oktober 2022 ⁽¹⁾ og 23. november 2022 ⁽²⁾ vedrørende modregningen af de fordringer i form af daglige tvangsbøder, der blev pålagt ved kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 27. oktober 2021, Kommissionen mod Polen (C-204/21 R, EU:C:2021:878) for perioden fra den 15. juli 2022 til den 29. august 2022, annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 101 og 102 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁾, sammenholdt med denne forordnings artikel 98, idet Kommissionen har anvendt proceduren for inddrivelse af fordringer ved modregning, selv om kendelsen af 27. oktober 2021 pålagde daglige tvangsbøder frem til det tidspunkt, hvor kendelse afsagt af Domstolens vicepræsident den 14. juli 2021⁽²⁾ blev gennemført, og selv om de bestemmelser, som ifølge denne kendelse ikke længere måtte anvendes, ikke længere fandt anvendelse fra den 15. juli 2022.

⁽¹⁾ Europa-Kommissionens skrivelse af 12.10.2022, ref. ARES(2022)7041596.

⁽²⁾ Europa-Kommissionens skrivelse af 23.11.2022, ref. ARES(2022)8087579.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

⁽⁴⁾ Kommissionen mod Polen (C-204/21 R, EU:C:2021:593).

Sag anlagt den 22. december 2022 — TO mod EUAA

(Sag T-831/22)

(2023/C 63/83)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: TO (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af afgørelsen af [fortroligt]⁽¹⁾ om opsigelse af sagsøgerens kontrakt med referencenummer [fortroligt], truffet af [fortroligt], som trådte i kraft samme dag, og som blev meddelt sagsøgeren den [fortroligt].
- EUAA tilpligtes at betale en foreløbig erstatning for både materiel og immateriel skade på i alt 45 000 EUR med forbehold for ændringer under sagen.
- EUAA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 1d, artikel 1e, stk.2, artikel 12, artikel 12a, artikel 17, stk. 1, artikel 22a, og artikel 25, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, der finder analog anvendelse på kontraktansatte i henhold til artikel 10 og 11 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, samt om tilsidesættelse af artikel 8, artikel 31, stk. 1, artikel 41, stk. 1, og artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, EURATOM) nr. 883/2013⁽²⁾ af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af grundlæggende og almindelige EU-retlige principper, herunder bl.a. princippet om en effektiv udøvelse af retten til forsvar, princippet om ikke-forskelsbehandling, princippet om fortrolighed, proportionalitetsprincippet og princippet om god forvaltning.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af det princip, der pålægger forvaltningen kun at træffe afgørelse på basis af lovlige grunde, dvs. grunde, der er relevante og ikke behæftede med åbenbart urigtige faktiske eller retlige skøn, og om kompetenceoverskridelse samt om magtfordrejning.
4. Fjerde anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og om, at sagsøgerens værdighed og omdømme har lidt skade.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af navnlig artikel 4, artikel 5, artikel 14, artikel 16, stk. 2, litra b) og e), artikel 16, stk. 3, artikel 17, stk. 1, litra e) og g), artikel 18 og artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁽³⁾ af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF.

⁽¹⁾ Fortrolige oplysninger udeladt.

⁽²⁾ EUT 2013, L 248, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2018, L 295, s. 39.

Sag anlagt den 9. januar 2023 — UA mod EUAA

(Sag T-3/23)

(2023/C 63/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: UA (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA)

Sagsøgerens påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af afgørelse nr. 99 med referencenummer [fortroligt]⁽¹⁾ truffet af EUAA's bestyrelse den [fortroligt], meddelt via e-mail den [fortroligt] af bestyrelsens sekretariat, og for så vidt det er nødvendigt annullation af alle forberedende og/eller gennemførende retsakter og afgørelser, hvorved sidstnævnte bl.a. har bestemt, at »[fortroligt] pålægges at erstatte den skade, agenturet har lidt på grund af alvorlige personlige forseelser, der involverer vedkommendes personlige økonomiske ansvar i overensstemmelse med artikel 22 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union. Foranstaltningerne og betingelserne for gennemførelsen af denne erstatning vil blive fremsendt særskilt til [fortroligt]«.
- EAUU tilpligtes at betale en foreløbig erstatning for både materiel og immateriel skade på i alt 25 000 EUR med forbehold for ændringer under sagen.
- EUAA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 22 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), der finder analog anvendelse på kontraktansatte i henhold til artikel 11 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, om tilsidesættelse af retningslinjerne for anvendelsen af vedtægtens artikel 22 (tjenestemænds finansielle ansvar), herunder navnlig dennes artikel 2.1, 2.3.2 og 3.2, om tilsidesættelse af retten til forsvar, navnlig artikel 3, 4 og 22 i bilag IX til vedtægten (retten til at blive hørt), der gøres anvendelig ved vedtægtens artikel 22, og om tilsidesættelse af artikel 41, stk. 1, artikel 41, stk. 2, litra a), artikel 48 og artikel 51, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om anlæggelsen af åbenbart urigtige skøn, om de påståede faktiske omstændigheders ukorrekthed, om en utilstrækkelig begrundelse, om tilsidesættelse af princippet om non bis in idem, om tilsidesættelse af omsorgspligten, princippet om retssikkerhed, princippet om god forvaltningsskik, proportionalitetsprincippet, princippet om EU-administrationens enhed og ligebehandlingsprincippet samt om tilsidesættelse af princippet om sagsakters troværdighed og om magtmisbrug.

(¹) Fortrolige oplysninger udeladt.

Sag anlagt den 10. januar 2023 — Illumina mod Kommissionen

(Sag T-5/23)

(2023/C 63/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved Barrister-at-Law D. Beard og advokaterne F. González Díaz, M. Siragusa og T. Spolidoro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 28. oktober 2022 i Sag M.10938 — Illumina/GRAIL (herefter »afgørelsen«) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at afgørelsen er behæftet med en retlig fejl, faktuelle fejl og urigtige skøn for så vidt som det fastslås, at betingelserne for at vedtage foreløbige foranstaltninger i henhold til artikel 8, stk. 5, litra c), i Rådets forordning nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (¹) (herefter »fusionsforordningen«) var opfyldt.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at afgørelsen er uforholdsmæssig, er behæftet med faktuelle fejl og urigtige skøn, ikke indeholder en tilstrækkelig begrundelse og/eller er behæftet med en begrundelsesmangel, for så vidt som det fastslås, at de foreløbige foranstaltninger var nødvendige og passende i forhold til formålet med fusionsforordningens artikel 8, stk. 5, litra c).
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at afgørelsens bestemmelser om finansiering er uforholdsmæssige, idet de uberettiget begrænser Illuminas evne til at efterprøve, om finansieringsanmodningerne er forholdsmæssige.

4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at afgørelsen ulovligt uddelegerer Kommissionens håndhævelsesbeføjelser til en tilsynsførende administrator og kræver, at sagsøgeren betaler omkostningerne til denne administrators aktiviteter.
5. Med det femte anbringende gøres det gældende, at afgørelsen uforholdsmæssigt udelukker sagsøgerens allerede eksisterende kontraktlige forpligtelser fra undtagelserne til forpligtelserne til øremærkning, og at denne udelukkelse ikke er tilstrækkeligt begrundet.
6. Med det sjette anbringende gøres det gældende, at parternes ansættelsesaktiviteter ved afgørelsen er blevet pålagt overdrevne og uforholdsmæssige begrænsninger, som sandsynligvis ikke kan håndhæves.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 24, s. 1.

Retten kendelse af 21. december 2022 — Smith & Nephew USD og Smith & Nephew USD One mod Kommissionen

(Sag T-780/19) ⁽¹⁾

(2023/C 63/86)

Processprog: engelsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Retten kendelse af 19. december 2022 — Schwa-Medico mod EUIPO — Med El Elektromedizinische Geräte (STIWELL)

(Sag T-76/22) ⁽¹⁾

(2023/C 63/87)

Processprog: fransk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 4.4.2022.

Retten kendelse af 15. december 2022 — PV mod Parquet européen

(Sag T-443/22) ⁽¹⁾

(2023/C 63/88)

Processprog: græsk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 380 af 3.10.2022.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA